

PEEP

stripweekblad nr.1

losse nummers 90 cent
abonneeprijs 75 cent per nummer

Roodbaard

Erik

Baba

Dat is leuk! Gratis Kuifje figuurtjes.

De hele Kuifje-club zit nu bovenop de verpakking.

Volgens mij zitten wij bij Persil.

Een ding is zeker: wij zitten bij Persil.

© Lombard '73

Kuifje, de kostelijke kapitein Haddock, de beroemde zangeres Castafiore, de „slimme” speurneuzen Jansen & Jansens, kortom de hele Kuifje-club zit nu bij Persil. Om samen met jou nieuwe avonturen te beleven. Verzamel die Kuifje figuurtjes. Ze zitten op het Persil draagkarton en op het Persil vaatje.

Kuifje bij Persil

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink

CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij

REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

Nr. 1 — 4 januari 1974

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/3390 40

Lief

Vrolijk Nieuwjaar, lieve redactie, lieve medelezers.

Wilma van Wissen,
Haarlem

Puzzels

Ik vind dat er 's een keer puzzels in moeten komen. Altijd maar stripverhalen! Daar is toch niks aan.

Rien Pepping, Gieten

Puzzels? Nou nee.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Saluutjes, jongelui. We beginnen weer vooraan, met nummer 1, en met EEN NIEUW VERHAAL VAN (ID) ROODBAARD (I), hoelala! Op pagina 24/25 een piratenschip, een TARTAN, op pagina 38 PLOK. Die is ook nog een keer piraat geweest, toen hij nog jong en mooi was. Op pagina 39 Jan en Jan en... piraten. Achterin IZNOGOEDH, die krijgt het ook al aan de stok met een piraat. Op pag. 18/19: Hoe slim ben je?

PIETJE PIRAAT

Idee

Ik heb een geweldig idee. Sla maar eens een Pop- of Sport-pagina over, en zet er een stuk in over tekenfilms van Peanuts, Lucky Luke, Asterix, Kuifje en de Walt Disney-films. Vindt U dat geen goed idee?

Paul Postma, Nijmegen

Ja! Wie ook?

Vooraf

PEP is de laatste tijd wel ontzettend goed, zeg, vooral die nieuwe strip van die Gotlib. „Time is money” vind ik ook fabelachtig mooi en goed.

Jaap Visscher, Dokkum

O.

1127 PAR-201 -
dinsdag 30 oktober 1973 - pagina 5

Volgens politie België Maffia-leider organiseert pepsmokkel

(Van onze correspondent)
HASSELT, dinsdag — De politie in Belariich-Limburg beschikt over inlichtingen dat de peps-smokkelbende, die vanaf België gebied opereert, bevoorradacht wordt door koeriers uit Milaan, die per auto en per trein in België arriveren en daar hun lading overgeven aan anderen.

Wat te ver

Het is een feit, dat PEP een uitstekend blad is en dat men er veel moeite voor doet een exemplaar te bemachtigen. Maar gaat onze trouwe Macaroni nu niet wat al te ver?

E. en J. Bulstra, Paterwolde Hum!

Precies

Ik geloof dat U mij mag feliciteren. Ik heb zojuist uitgerekend dat ik in totaal PRECIES 250 Peps heb gelezen, veel hé.

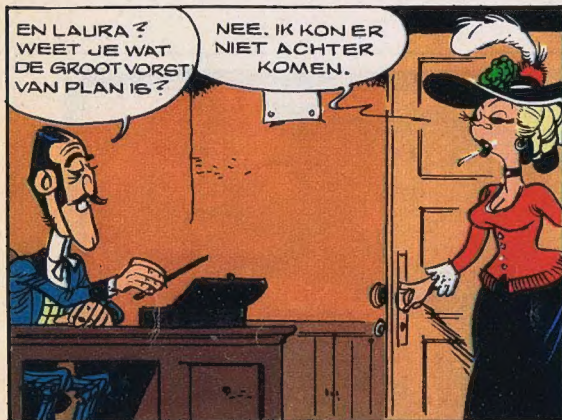
Astrid Koster, Gouda

Dat is nog niks.

Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v. d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33 90 40. Adreswijzigingen. Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) Advertenties. Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. Verdelers voor België NV Tijdschriften Uitgevers Mij, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby, © 1973 Oberon bv, Haarlem, Holland. Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6.95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6.95 + f 1,- verzendkosten (totaal dus f 7.95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP”

Abonnementsopgaven. Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „Inlichtingen, klachten, enz.” vermelde nummers. Abonnementsprijzen: 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. Verkoop en distributie. Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. Betalingen. Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Inlichtingen, klachten, enz. Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laet 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumseidijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828.

LUCKY LUKE

EN LAURA?
WEET JE WAT
DE GROOTVORST
VAN PLAN IS?

NEE, IK KON ER
NIET ACHTER
KOMEN.

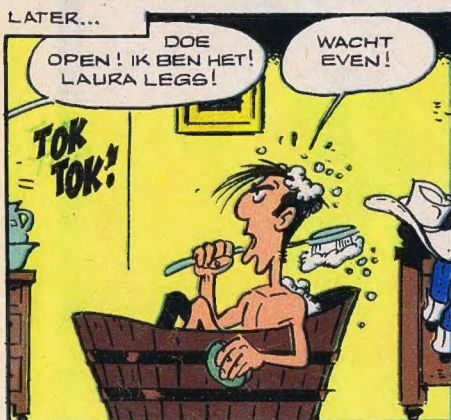
DAT VALT ME VAN JE
TEGEN. MAAR HET GEEFT
NIET, DE EMPLOYÉ VAN WELLS
FARGO HEEFT ME INGELICHT.
LUCKY LUKE EN DIE TWEE RUS-
SEN VERTREKKEN MET DE
POSTKOETS.

WAT BEN JE MET DIE GROOTVORST VAN
PLAN?

ALS DE REGERING BE-
TAALT, ZAL HEM NIETS
OVERKOMEN. ALS ZE NIET
BETALEN, GAAT-IE
ERAAN.

LATER...

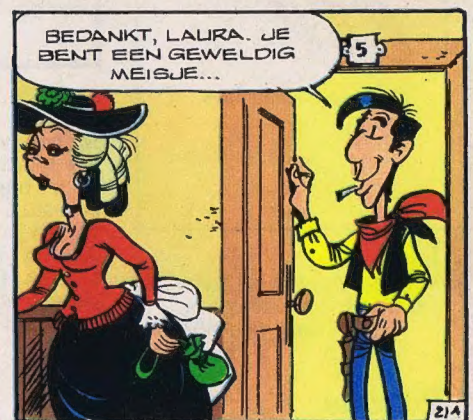

DOE
OPEN! IK BEN HET!
LAURA LEGS!

WACHT
EVEN!

DE POSTKOETS WORDT AANGEVALLEN!
HET IS ZE OM UW VRIEND TE DOEN.
MEER KAN IK U NIET ZEGGEN!

BEDANKT, LAURA. JE
BENT EEN GEWELDIG
MEISJE...

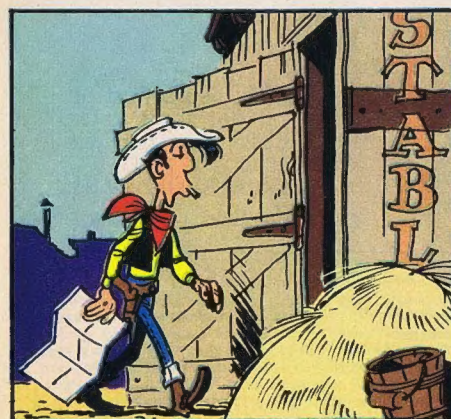
JE KUNT HIER NOOIT EENS ONGE-
STOORD EEN BAD NEMEN...

DOE OPEN!
IK BEN HET
WEER!

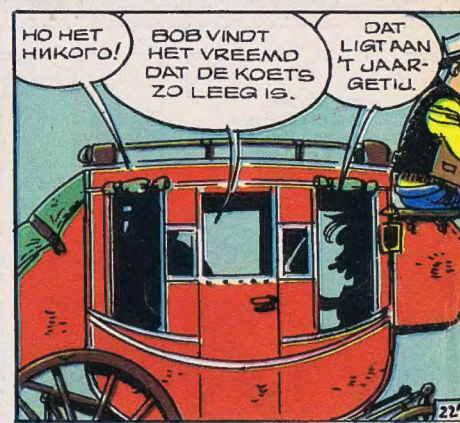
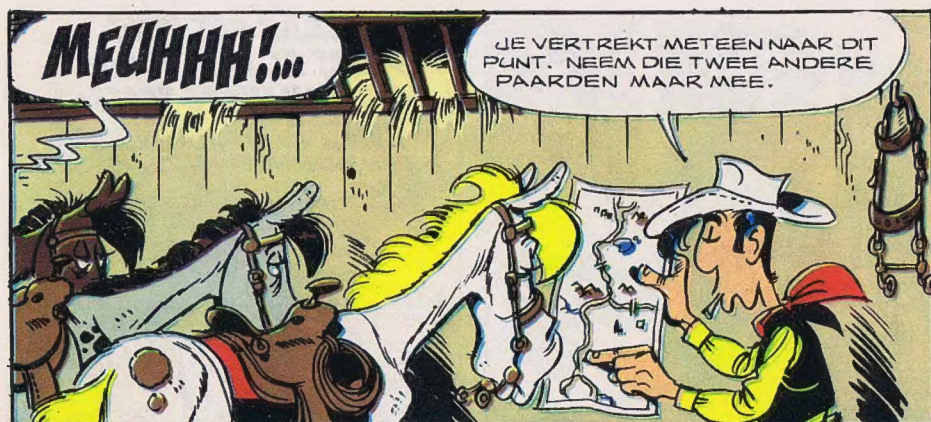
IK BEN GEEN MEISJE MEER. IK
BOEMEL HIER AL DERTIG JAAR ROND.
TUSSEN TWEE HAAKJES, DIE VRIEND
VAN U IS EEN ECHE GENTLEMAN.
DAAROM HELP IK U.

MEUHHH...

KIJKEENS
AAN! DAAR
HEB JE LUXY
LUXY!

de grootvorst

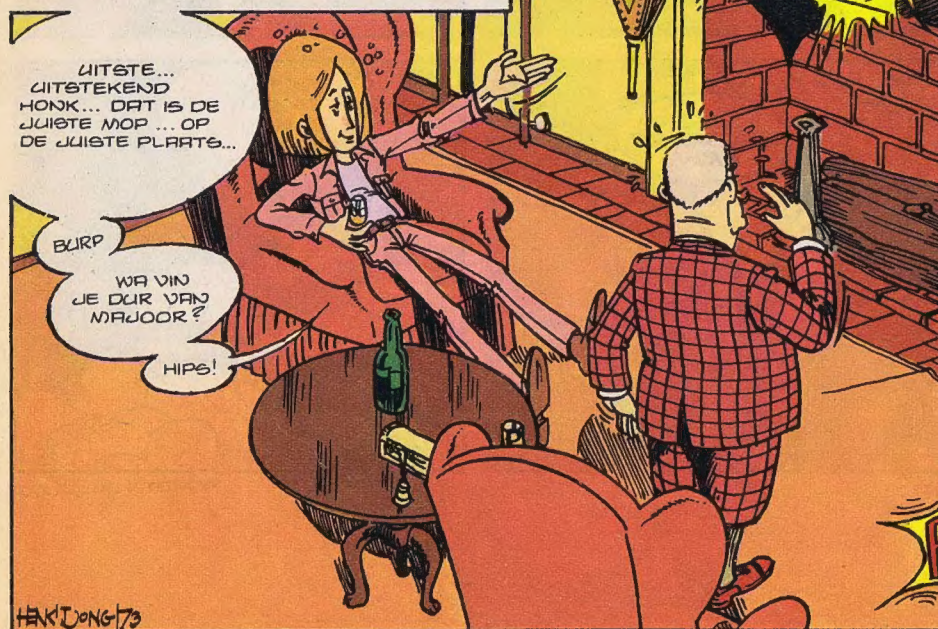
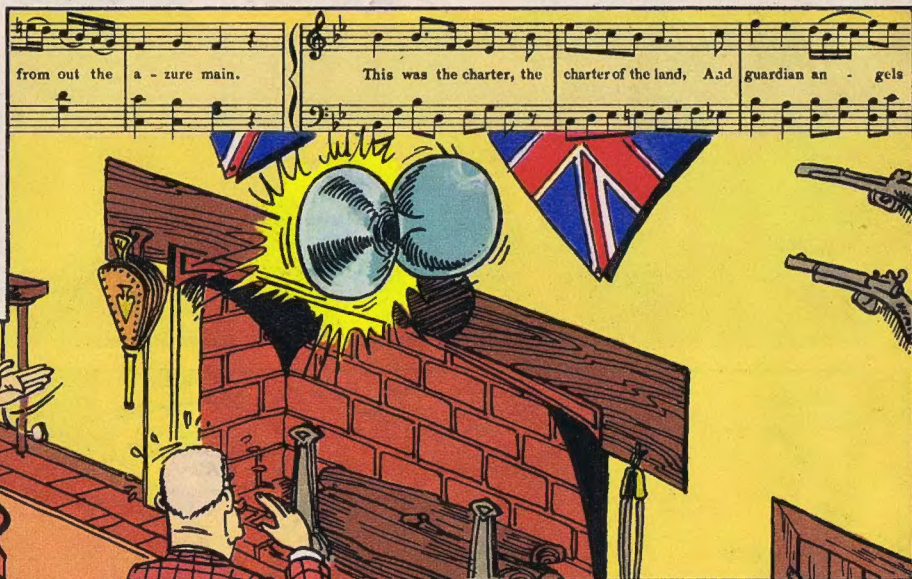
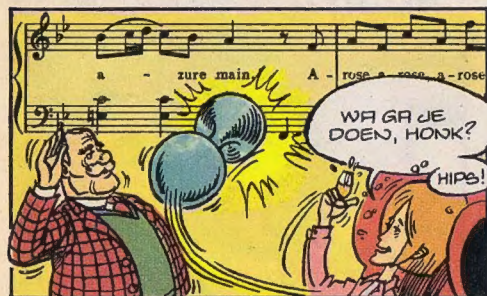
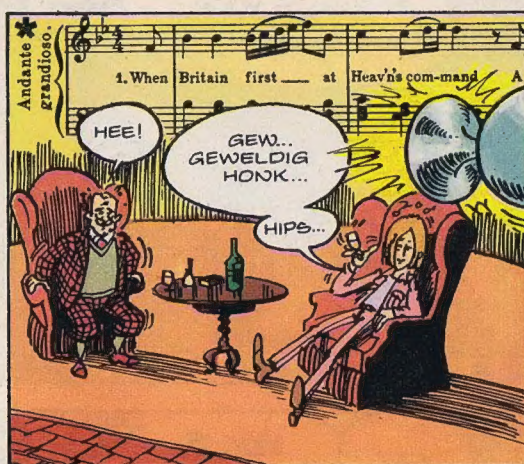
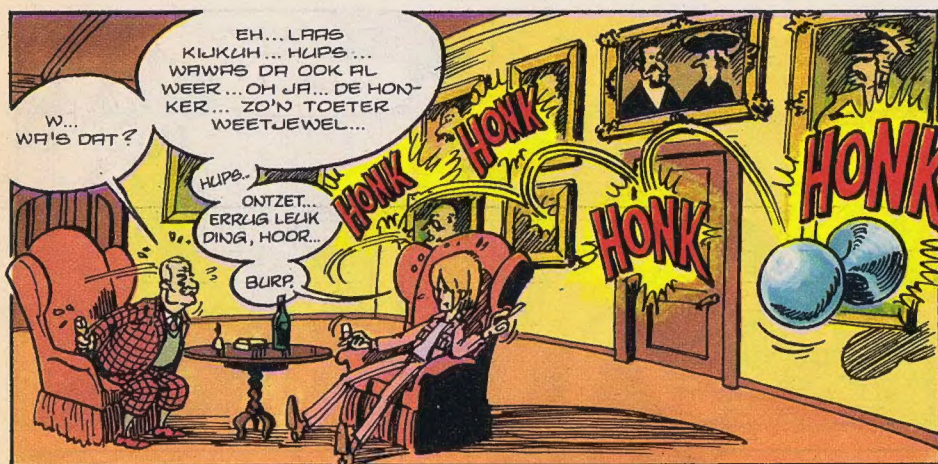

© Dargaud S.A. 1973

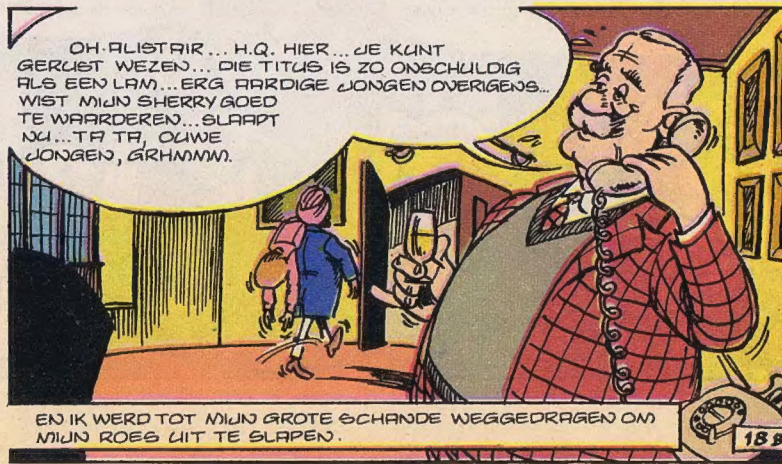
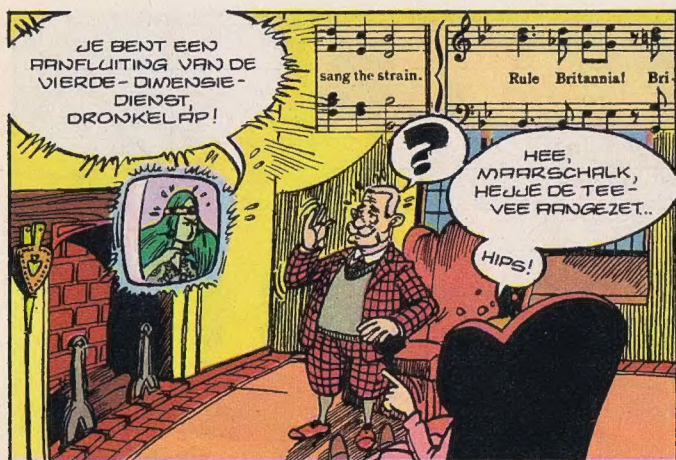

WORDT VERVOLGD

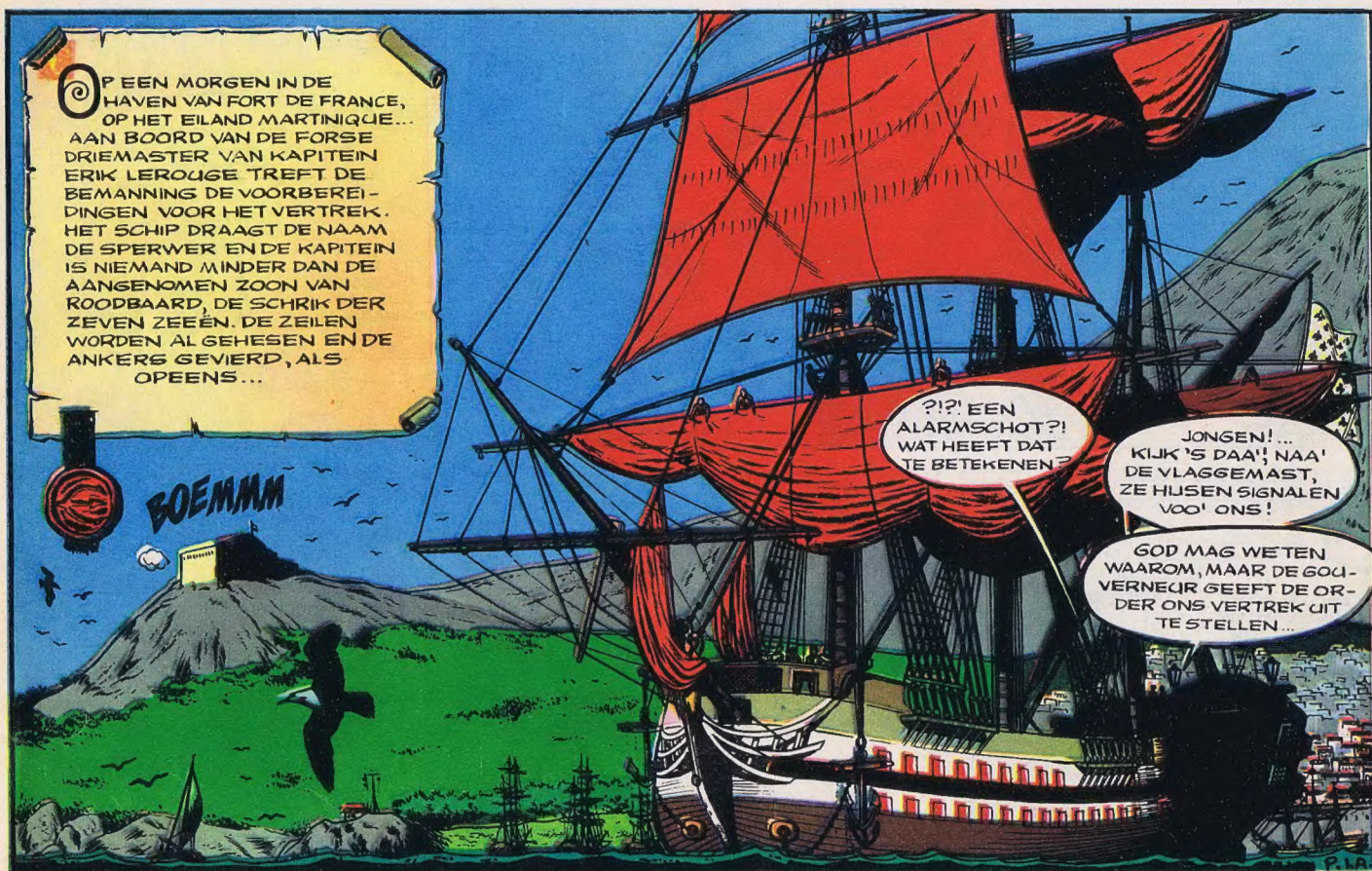
TITUS

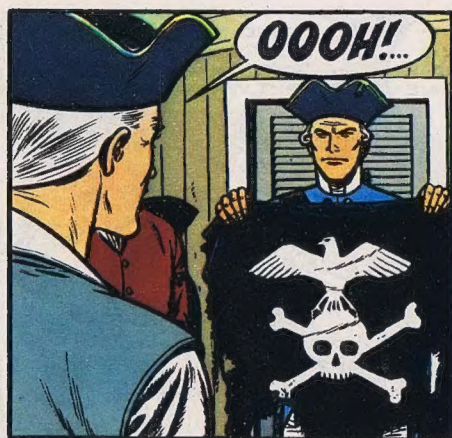
de goudpaniek

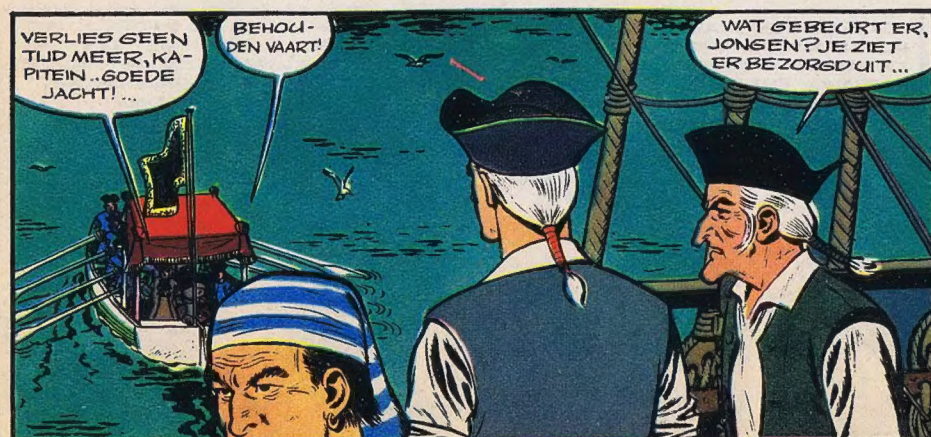
Roodbaard

de onzichtbare piraat

Roodbaard

de onzichtbare piraat

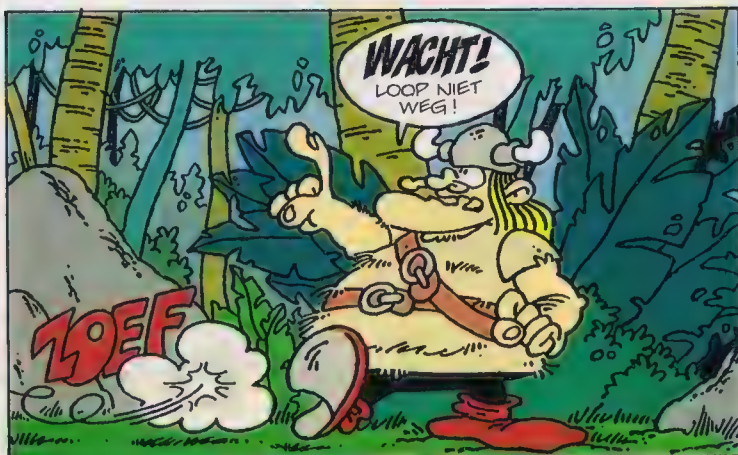

© Dargaud S.A. 1974

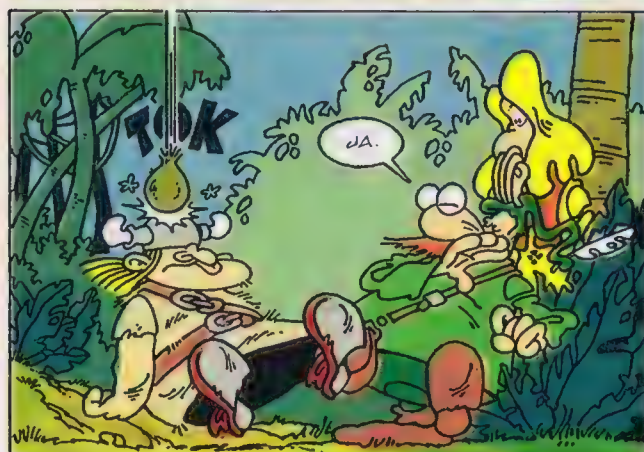

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

goddelijk profiel

illustratie
Karel Lankhorst

VOOR MIJ WO

De ornitholoog die de vogelwereld van het eiland bestudeerde, was van tevoren gewaarschuwd.

Lichte aardbevingen hadden zich voorgedaan op het eizame eilandje, dat hij die zomer deelde met een broedende kolonie meeuwen en verschillende soorten pinguïns. Hij was aangewezen op de korte zomers, als de temperatuur niet onder het vriespunt daalde en de nachten nauwelijks donker waren. Met zijn rubberboot en buitenboordmotor verplaatste hij zich dan langs de steile gletschers en rotswanden. Zijn wanordelijke kampeeruitrusting was altijd een lachertje voor de robbenjagers en vissers, die het eilandje soms op weg naar hun visgronden aandeden.

Hij was jong en een beetje artistiek, met lang haar, een rossig baardje en een gitaar, en hij registreerde nauwgezet de gedragingen van zijn studieobjecten, zonder dat het helemaal duidelijk was wie deze studie voor hem betekende, waarschijnlijk de een of andere wetenschappelijke instelling. De vissers vooral, die van een ander slag waren dan de robbenjagers, waarschuwden hem vaak. Maar net als hun andere raadgevingen, sloeg hij ook deze in de wind.

„Ik zal me wel redden,” zei hij lachend.

Notitieboekje en verrekijker had hij altijd bij de hand, ook als hij met je zat te praten, en zijn rusteloze blik dwaalde langs de rotswanden alsof hij voortdurend bang was dat hem iets ontging. Dat was blijkbaar zijn enige zorg, want de vissers kregen vaak de indruk dat ze maar net op tijd gekomen waren. Zijn voorraden bleken dan goeddeels uitgeput; de houten keet die hem als onderdak moest dienen, stond blank van smeltende sneeuw; zijn kleren en tent zaten vol scheuren.

„Man, red jij je eigenlijk wel?”

„Ja hoor. Best.”

„Het is hier de stad niet. Als je niet voor jezelf kunt zorgen, doet niemand anders het.”

„Hoezo?”

„Nou, ik maak me sterk dat we niet een paar dagen later hadden moeten komen, dan zou je honger hebben geleden.”

„Meen je dat nou?”

„Heb je vistuig bij je?”

„Dat moet ik wel ergens hebben, geloof ik. Maar ik heb geen tijd om te vissen.”

„En die hut...”

„O, daar kom ik nooit. Ik slaap in mijn tent, dat is wel zo handig.”

„Maar... wat had je nou gedaan als wij niet toevallig waren langsgelopen?”

„Weet ik nog niet. Daar zit ik nooit zo over in. Er gebeurt altijd wel wat.”

En met een ontwapenende lach: „Voor mij wordt gezorgd.”

„O ja? Door wie dan?”

Ze verwachtte dat hij naar de hemel zou wijzen, want zulke mensen bestonden, dat wisten ze wel. Maar hij haalde alleen zijn schouders op en begon weer door zijn verrekijker te tuken naar de meeuwen, die op hun nesten tegen de rotswand zaten geplakt. En na een tijdje zei hij vaag:

„Weet ik veel. Wie zich zorgen maakt van tevoren, zit meteen al tot zijn nek in de moeilijkheden. Ik heb wel wat anders aan mijn hoofd.”

En als ze wegvoeren, riep hij nauwelijks enthousiast: „Bedankt voor al die lekkere dingen die jullie me gebracht hebben. Ik begon weer eens echt trek te krijgen.”

Een gek.

Een godsdienstwaaninnige.

Een onverantwoordelijke beunhaas.

Ze wisten niet wat ze van hem denken moesten. Maanden gingen voorbij en ze deden op ongeregelde tijden het eilandje aan, altijd een beetje nieuwsgierig. Hij begroette hen altijd vrolijk, maar stond echt niet naar ze uit te kijken. Hij werd niet ziek. Hij verhongerde niet.

Hij verdronk niet in zijn opgelapte rubberboot. En hij keek altijd wat verbaasd als iemand hem een welgemeende raad gaf.

„Meen je dat nou?”

Eeuwig ijs vormde een ring rond het vulkanische hart van het eilandje, waar ontelbare kraters en hete bronnen en fumarolen, waaruit stoom, gas en zwaveldamp opsteeg, een voortdurende waarschuwing leken te geven. De ornitholoog had alleen oog voor zijn vogels en peddelden zijn rubberboot doodgemoedereerd langs de krakende ijsmassa's, of tuurde door zijn verrekijker naar de meeuwen, die hun territoriumstrijd uitvochten op de hoge smalle richels van tufsteen. De bevingen werden heviger zonder dat hij zich door zulke kleinigheden liet afleiden. Er vonden kleine uitbarstingen plaats en soms regende het as op zijn notitieboekje, dan keek hij even geërgerd op naar de verre stoomwolken boven de heuvels. Hij wachtte demonstratief tot dat gedonder afgelopen was.

Een forse elektrisch geladen storm stak op en gigantische hagelstenen begeleidden de vallende as. Alarmerende omstandigheden die de onverschillige, cynische robbenjagers ertoe brachten het eilandje te vermijden dat ze anders altijd aandeden, al was het alleen maar om weer eens goed te lachen.

„Zou die maffe student daar nog steeds zitten?”

„Zal wel niet.”

„Nou, hij is er gek genoeg voor.”

Maar de vissers vonden het niet iets om grapjes over te maken. Toen ze de rookzuilen boven het eilandje zagen, keken ze elkaar eens aan. Het waren geharde zeelui, geboren en opgegroeid in die streek, en ze wisten wat dat betekende. En op een vage, wat geërgerde manier voelden ze zich een beetje verantwoordelijk voor die beunhaas daar op het eiland, die nog niet eens behoorlijk een tent kon opzetten.

Ze herinnerden elkaar aan de twee Engelse geologen, die een paar jaar geleden de vorming van het vulkanische eilandje kwamen bestuderen, veteranen van de British Antarctic Survey, die maar op het nippertje ontsnapt waren bij zo'n plotselinge uitbarsting.

„Man, de verf was finaal van hun boot afgekookt.”

„Ja, dat was niet zo'n rubber speelgoedjeval.”

„De keet moest helemaal opnieuw opgezet worden, weten jullie nog? Het dak had het bevestiging onder die aslaag...”

„Zou die onhandige jongen...”

„...met zijn eigenwijze ideeën...”

„...wel zo wijs zijn geweest...”

Toen de rook- en stoomzuilen na een volle week eindelijk verdwenen waren, besloten de vissers eensgezind om een risico te nemen en te gaan kijken wat er van de ornitholoog geworden was. Toen ze het eilandje naderden, werden die ruwe kerels uiterst zwijgzaam, want het was een grimmig en onheilspellend aanblik.

De hut, die ze anders vanuit de baai konden zien, was ditmaal niet alleen onder de as bedolven, maar enorme roodgloeiende lavablokken waren als bommen op het dak neergekomen en hadden het geteerde hout in vlam gezet. Ze dachten allemaal aan hetzelfde. „We werden gewoon uit ons bed geschud door de bevingen,” had een van de geologen verteld, „en we hoorden dat geweldige schudden steeds dichterbij komen. Toen we naar buiten holden, liepen we in een mist van vallende as en sintels, en man, daar waren grote stukken bij, geloof dat maar. We moesten onze hoofden beschermen met onze rugzakken en zo haalden we maar net op tijd onze boot. Die lag te steigeren en de kustlijn leek steeds te verschuiven. Ijsblokken kwamen omlaag rollen en stortten met een geweldige klap in zee, zo

dat er reusachtige golven ontstonden.”

De vissers koesterden geen enkele hoop meer voor de eigenwijze vogelkenner toen ze tussen twee grote ijsblokken in de baai de platgedrukte rubberboot vonden. Hier en daar raaptten ze onderdelen van zijn kampeeruitrusting op, die hij op zijn haastige vlucht verloren moest hebben. En toen vonden ze zijn rugzak. De uitbarstingen hadden de kust over ruim vijf kilometer compleet veranderd, de metersdikke ijslaag was opengebroken en in elkaar gedrukt als een harmonika. Er waren spleten ontstaan, van dertig tot zestig meter diep, en door het gebroken veld heen, tussen het sissende en smeltende ijs, was de gloed van vulkanisch vuur zichtbaar. Aan een ijspegel wapperde de wollen sjaal van de ornitholoog boven zo'n gapende spleet, en zijn gitaar was nog herkenbaar in een smeulende hoopje hout.

Over al die dampende spleten heen spande een dunne ijsplaat een soort van brug, die schuin omhoog naar het niets reikte. Duizenden kleine ijsbergen dreeven in zee. De vulkanische hitte had overal het ijs doen smelten. De mannen voelden zich terecht bedreigd. Ze verloren geen tijd, verzamelden de resten van de miserabele kampeeruitrusting om die aan de rouwende familie toe te sturen en keerden haastig naar hun boot terug. Ze manoeuvreerden behoedzaam tussen de ijsschotsen door en haalden verlicht adem in open zee.

„Misschien is-ie weggedreven op een van die ijsschotsen.” „Kom nou.”

„Dat kan toch? Als-ie over die brug of hoe je het noemen wilt, naar de zee is gelopen, had-ie nog een kans om op zo'n schots te springen. Dat zou ik gedaan hebben.”

„Jij zou allang niet meer op dat eiland gezeten hebben als je alleen maar een dun stoomwolkje had gezien. Nee, die knaap heeft het gehad. Niks aan te doen. Hij vroeg er ook wel om.”

„En als-ie op zo'n schots wist te komen, dan is-ie intussen van de honger gekrepeerd.”

„We konden 'm gaan zoeken.”

„Da's een speld in een hooiberg.”

„Valt mee. Die schotsen drijven voorlopig allemaal dezelfde kant op. We hoeven ze alleen maar in te halen.”

„Nou, ik vind het waanzin, maar goed, jij je zin. We gaan voor ons fatsoen nog even zoeken, dan houden we er geen schuldgevoel aan over. Dat geeft tenslotte ook maar een rot-smaak. Vooruit dan met de geit.”

En ze vonden hem, op een ijsschots, en hij zwaaide vrolijk naar zijn redders. Blijkbaar had hij in zijn notitieboekje zitten bladeren, want dat hield hij nog in zijn hand. Hij zag er niet bepaald hongerig uit en dat verbaasde de vissers het meest toen ze hun boot langsij stuurden.

„Jij hebt ook negen levens, hè?” „Hoezo?”

„Dat je veilig van dat eiland afkwam...”

„Ja, dat lukte nog net. Ik kon mijn verrekijker gelukkig ook nog redden.”

„Je had beter wat te eten kunnen meepakken. Heb je geen honger?” „Nee.”

En toen hij hun verbijsterde gezichten zag, wenkte hij hen lachend om te komen kijken op de schots. Achter wat hoge ijsblokken lag daar een dikke steenrode gruislaag. Ze kwamen dichterbij en bukten zich. Het waren gekookte garnalen. Zover ze konden kijken was de schots bedekt met gekookte garnalen.

„Kwam uit de lucht vallen,” zei de jongeman.

„Net toen ik wegdreef. Bij zo'n uitbarsting. Ik dacht dat het hagel was. Het zijn maar kleine garnalen, toegegeven, maar ze smaken best. Proef maar eens.”

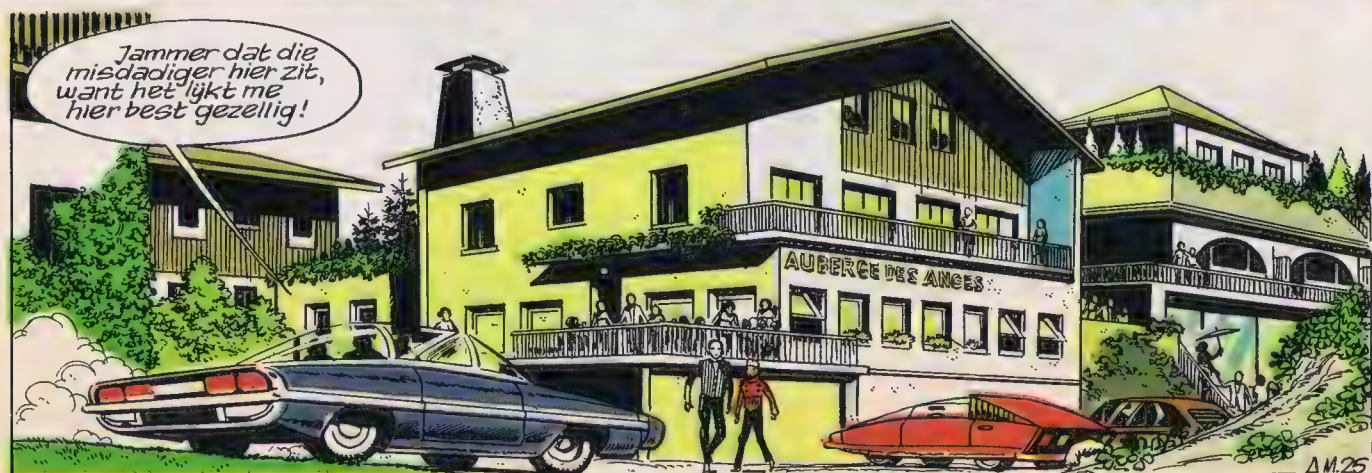
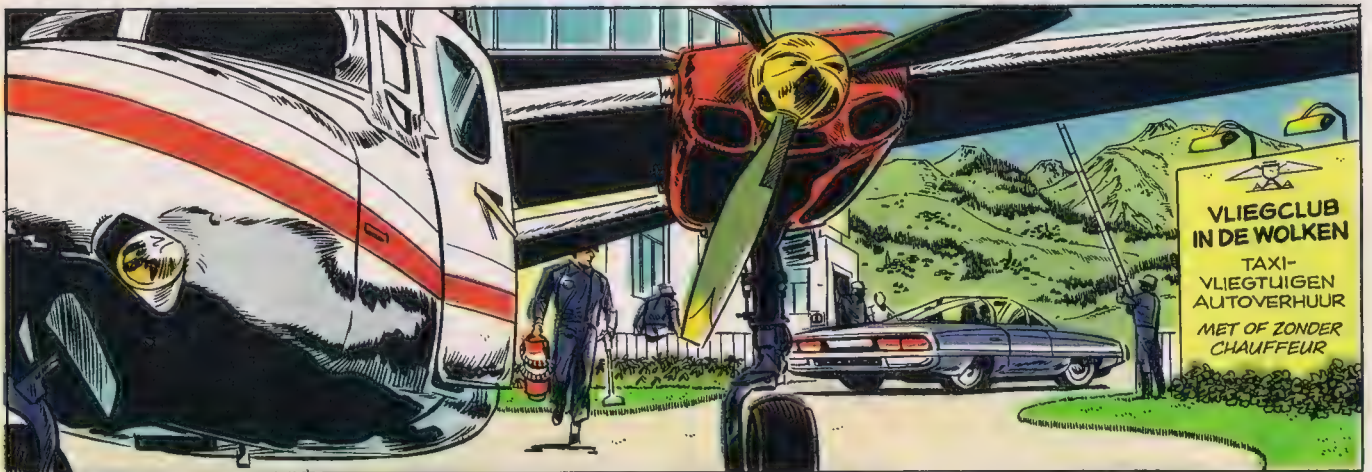
De vissers staarden hem aan, keken nog eens naar dat rode veld, keerden zich af en klommen weer aan boord. Dit was ze teveel. Dit was een aanfluiting van al hun grimmige ervaring. „Blijf je eten of vaar je mee?”

Hij stapte aan boord alsof hij zijn redders niet wilde teleurstellen.

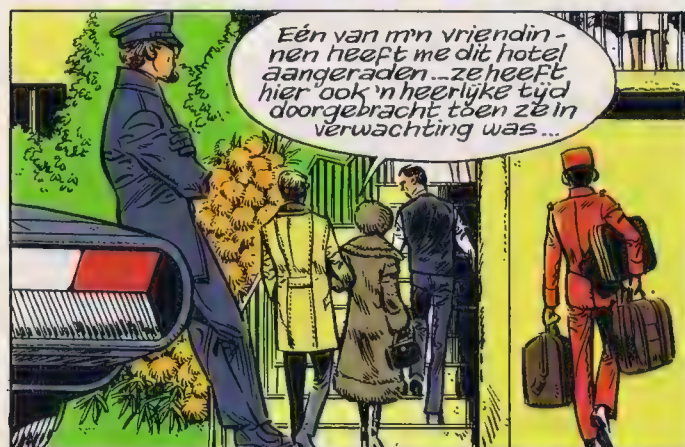
RDT GEZORGD

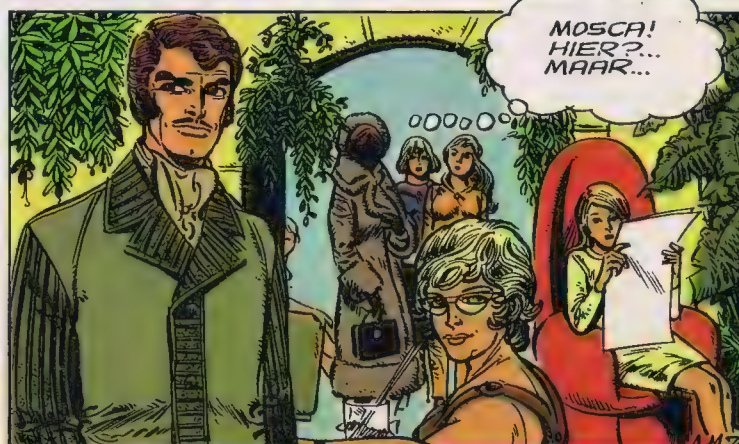
LUC ORIENT

de super~generatie

© Ed. Lombard 1973

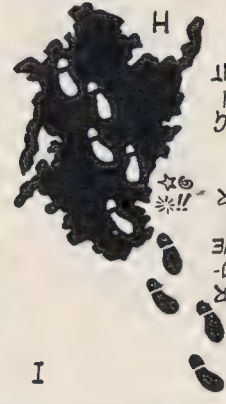

WORDT VERVOLGD

hoe slim ben je?

VERBORGEN FIGUREN TEST.

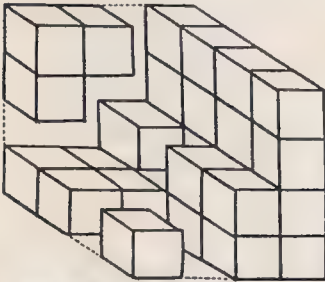
HIERONDER ZIE JE EEN AANTAL INKT-LEKKEN (JA, DAT ZIJN HET, HOE JE ZE OOK BEKIJKT). WAT ZIE JE ERIN?

OPLOSSING:
EIGENLIJK HADDE JE
TWEDE PUNTEN IN KRIJ-
GEN, MAAR ALLE WIE
ZIJN ONDER ONS, ZE
KRIJGEN 1,5 PUNT PER
FIGUUR, WIE
IN WIEK, G EEN
LOCALISATIE ZAG, MAAR
NIET MEER MEEDEN
(N.B. BIE WIE I STAAT
GEEN WIEK I IS ZELF
EEN INKTLEK)

RUIMTELIJKE INZICHT-TEST.

HOEVEEL KLEINE KUBUSJES HEB JE
NODIG OM DE GROTE KUBUS HIER BE-
NEDEN AF TE MAKEN?

WIE HIER UITGEKOMEN
IS, VERDIENST 29 PUNTEN.
S.V.P. DE UITSLAG NAAR
MID OPSTUREN. (IK KOM
ER NIET DIT.)

DEDUCTIE-TEST.

MAAK DE ACHT RIJTES HIERONDER AF:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. ... ?

DO-RE-MI-FA-SOL-LA-SI ... ?

I-S-A-A-C-N-E-W-T-O ... ?

□.O.☆.□.O.☆.□.O. ... ?

⊙.⊙.⊙.⊙.⊙.⊙.⊙.⊙. ... ?

† * † * † * † * † * ... ?

☺ ☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ... ?

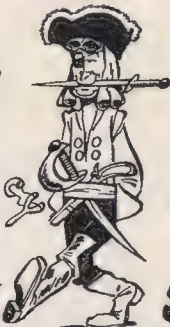
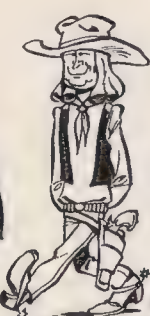
☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ☹ ... ?

OPLOSSINGEN:
9-DO-
N-☆
DE WERD ER
GEWOON
DRUMMER VAN,
FISMAAR DIE
PEP OMDRAGEN ...

MOOI OF NIET MOOI.

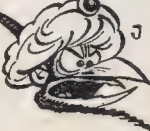
HIERONDER EEN (BIJNA) NAKTE KEREL.
EN DAARNAAST ZEVENMAAL DIEZELFDE
KEREL MET STEEDS EEN ANDER PAKJE
AAN. WAT STAAT HEM HET BEST?

OPLOSSING:
HET MAFFIAT
ZAKJE, HET TOCH
KROEC TENNEN
PUNNEL. E-E-T-
JE THUK NAAR DESE
EEMDOEN OF Z-M-
HET MAFFIAT

BEN JE ONPARTIJDIG?

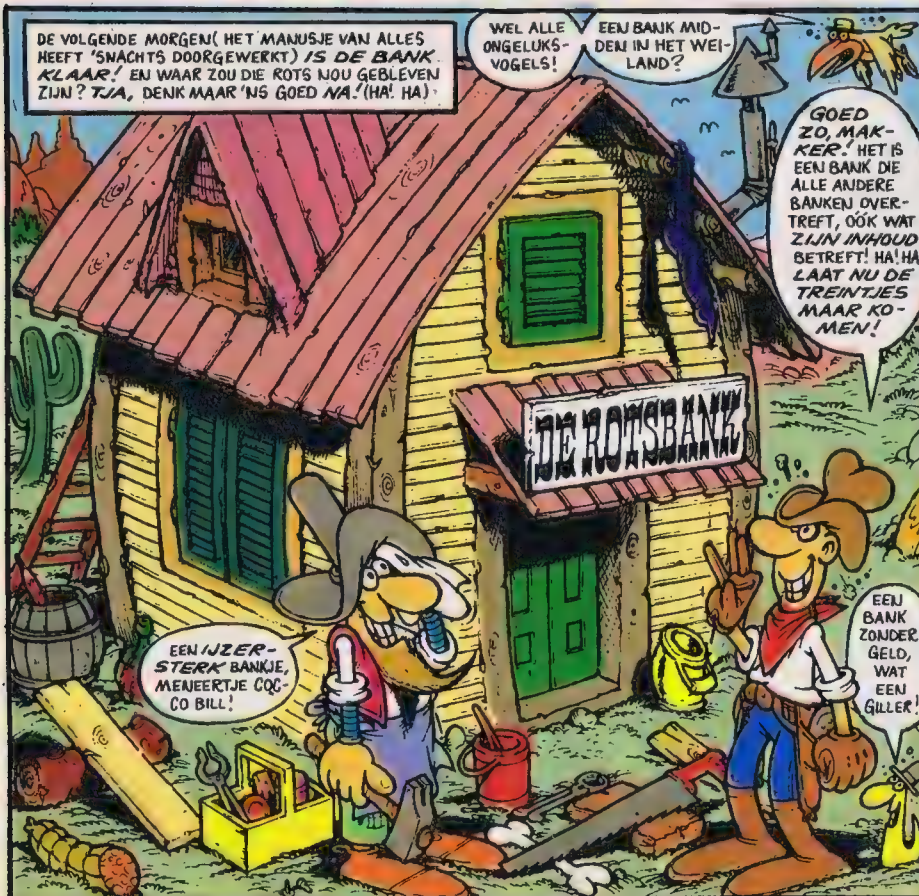
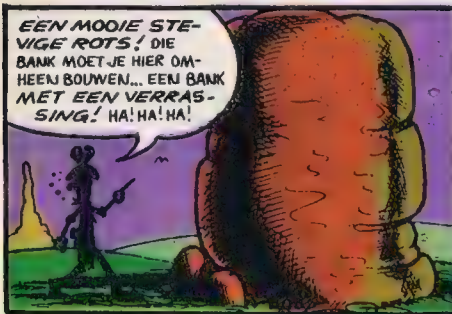
HIERONDER ZIE JE ALLERLEI WERELDBE-
ROEMDE STRIPFIGUREN. WELKE VIND JIJ
NOU DE ALLER-ALLER-ALLERLEUKSTE?

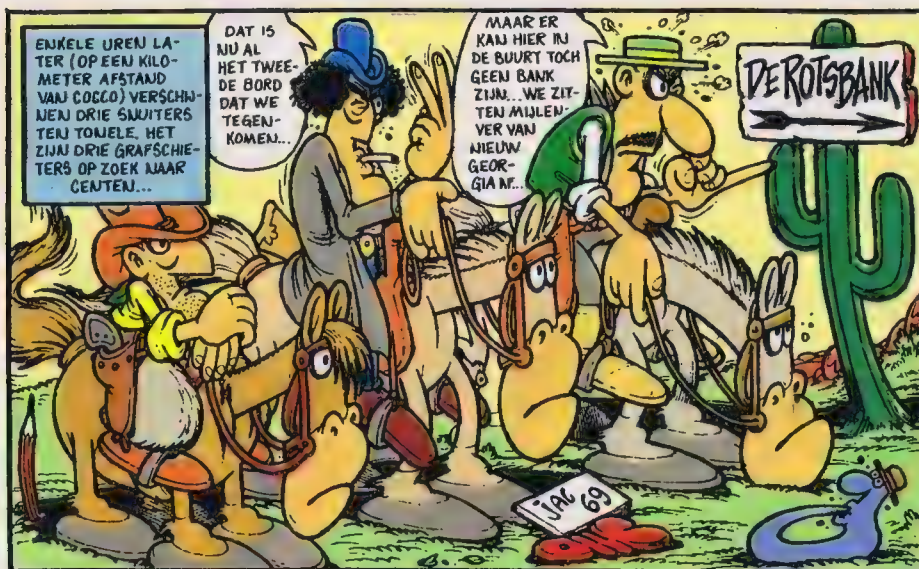

GOED ZO.
DULLE HEBBEN TOCH ZEKER WEL
ALLEMAAL DE HOUTGEKOKEN, HET

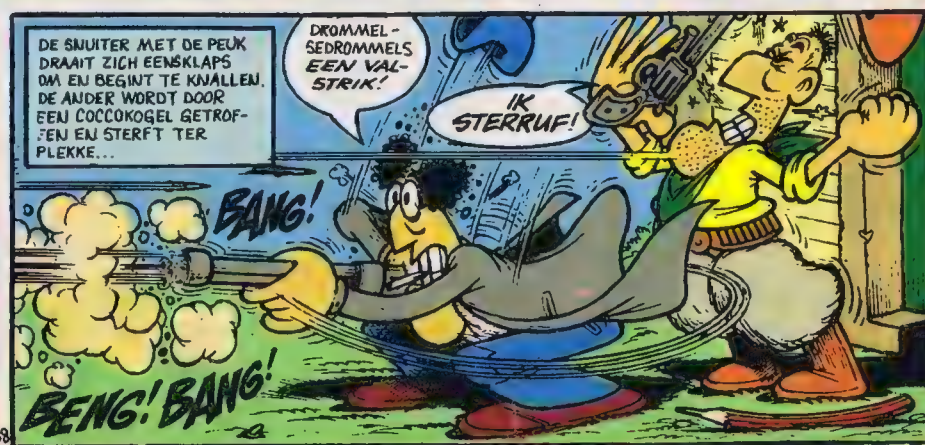
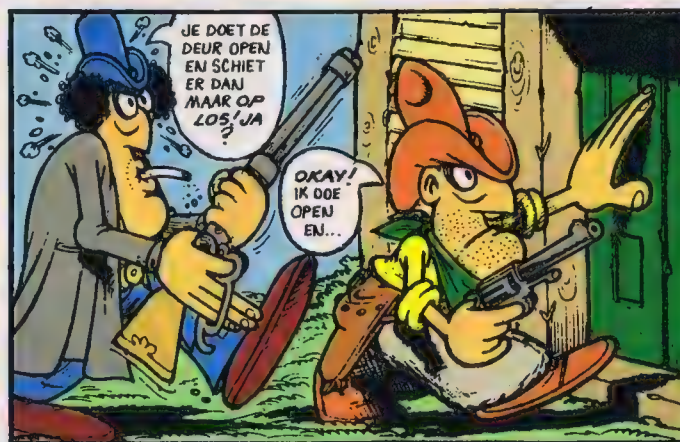
NU IS HET OPTELLEN
GEBLAZEN. TEL ER DAN
24 EXTRA BIJ, DEEL HET
TOTAAL DOOR 8. VERME-
NIGVULDIG DE UITKOMST
MET 15% VAN HET DOOR-
SPRONKELIJKE TOTAAL
(O NEE, 10%, DE B.T.W. IS
TEGENWOORDIG 10%!). HET
GETAL WAT JE GEVONDEN HEBT,
IS JE INTELLIGENTIEQUOTIËNT.
EN TEvens HET TOTALE AAN-
TAL CORNERS VAN EXCELSIOR
IN HET SEIZOEN 1958/1959.
ONGEVEER. TENMINSTE. OF
NIET. OF TOCH.

COCO BILL contra de TSJOEK TSJOEK KLAN

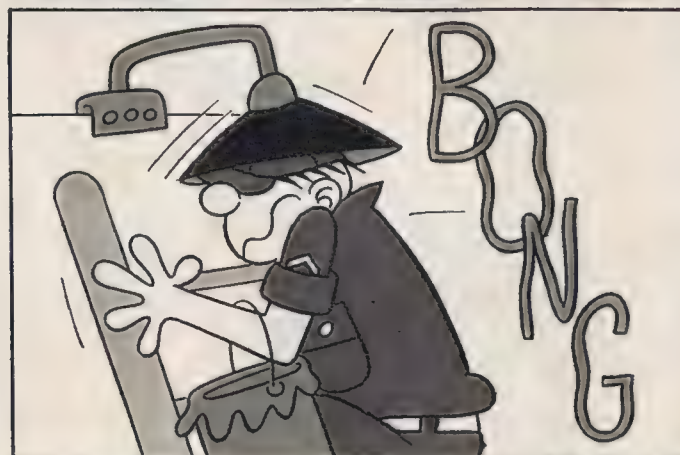
© Corriere dei Ragazzi '73

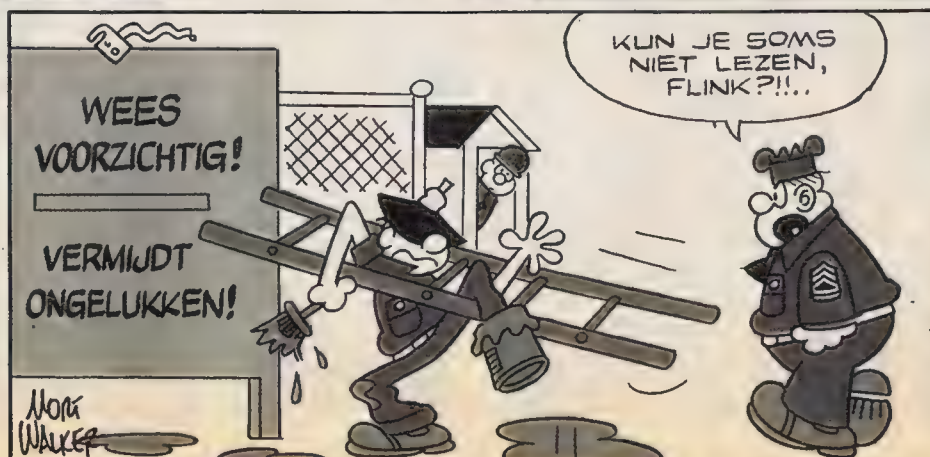
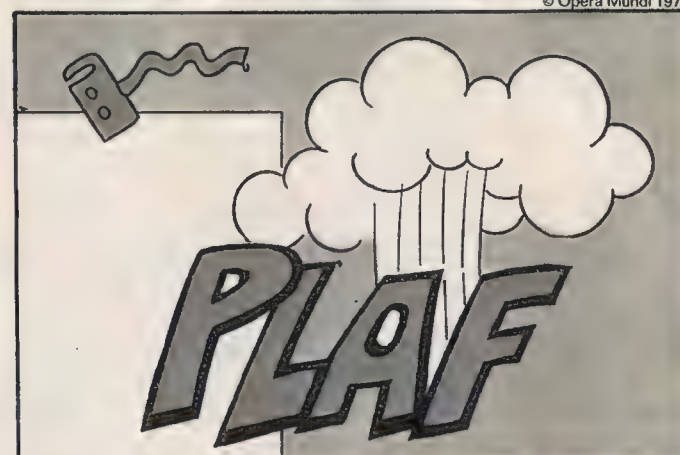
WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR
MORT WALKER
VERTALING
BOLESLEY BECKMAN

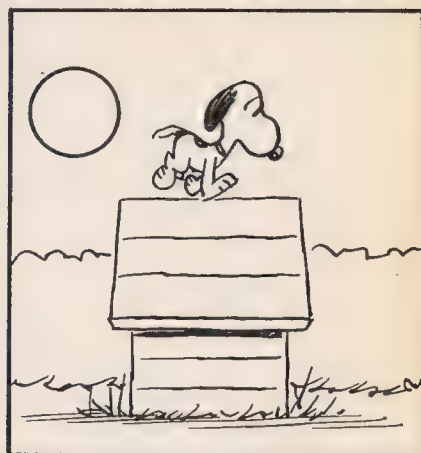
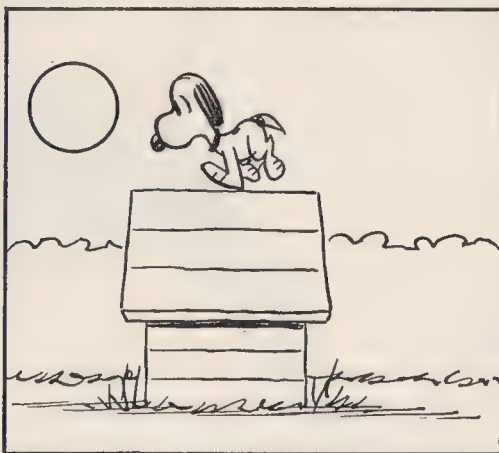
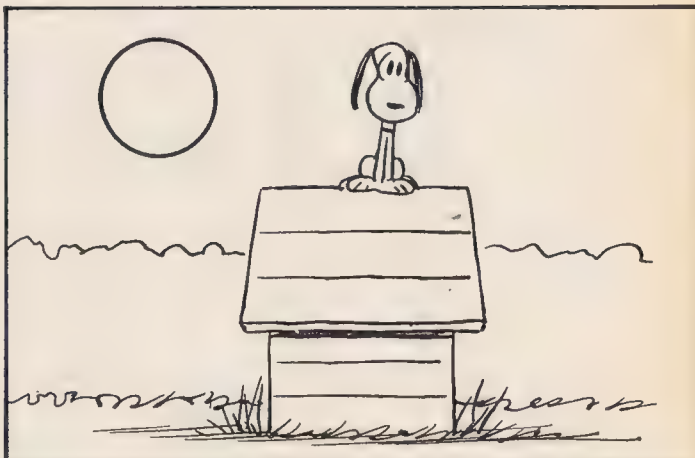
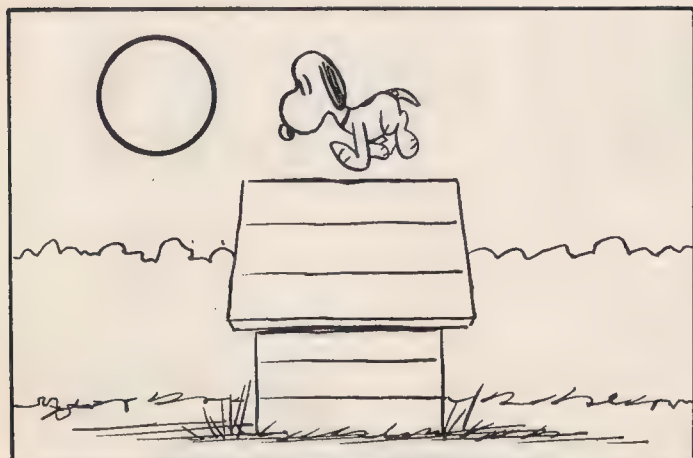

© Opera Mundi 1974

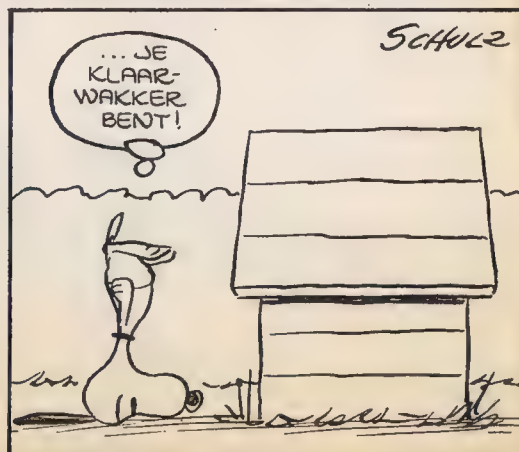
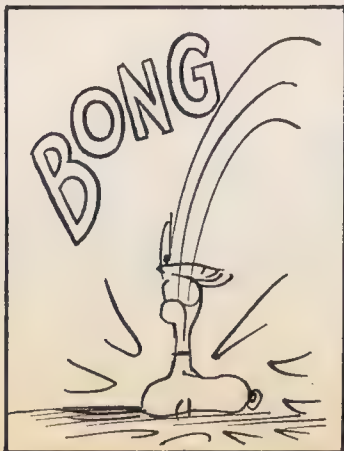
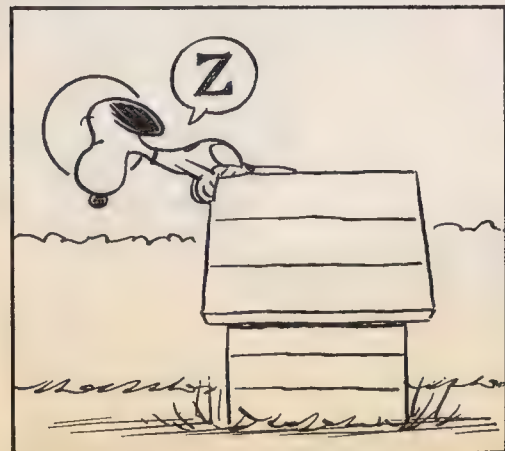
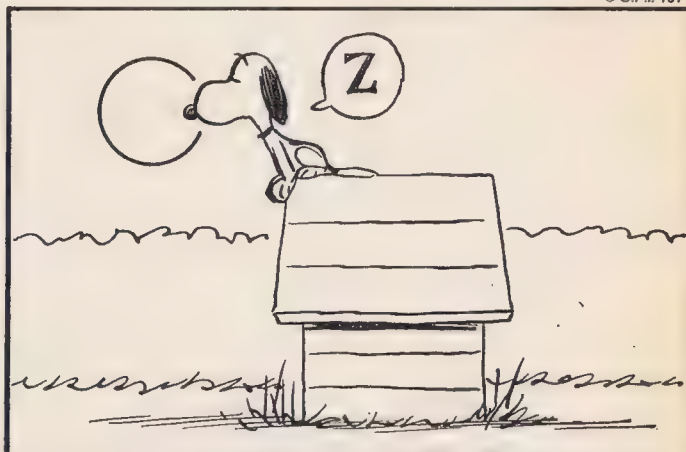

PEANUTS

DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
BOLESLAY BECKMAN

© U.P.I. 1974

SCHULZ

TARTAAN #1700

Tekening: Arne Zuidhoek

TARTAAN ± 1700

Tekst en tekening: Arne Zuidhoek

De Tartaan was een kustvaarder van de Middellandse Zee. Haar kasko was in grote lijnen gelijk aan dat van de feloek, evenals de chebec, pink, polakker, saet, senau e.v.a. Dus een geringe diepgang en weinig laadvermogen ten behoeve van snelheid als zeil- en roei-schip. Haar gemiddelde lengte bedroeg ongeveer 15 meter.

De naam „Tartaan” sloeg dan ook voornamelijk op haar tuigage. Fig. 1 toont een normale Tartaan met: a = stagfok, b = latijns grootzeil, c = grootmarszeil en d = bezaan. Een dergelijke zeilvoering komt (zonder grootmarszeil dan) overeen met een modern yawl-tuig en daarom zou je voor „bezaan” ook „druil” kunnen zeggen.

Soms had ze één grote mast vierkant getuigd. Dat wil zeggen, dat de mast en haar verlengstukken (stengen) allen een rechthoekig razeil moesten hebben. Hier en daar werd de Tartaan ook wel met drie masten gesignaleerd.

Maar die ene grote mast in het midden was wel regel, want op deze manier bleef er een grote ruimte aan dek over en kon ze flinke dekladingen vervoeren. De Barbarijse rovers die niet alleen op geld en slaven als buit rekenden, maakten daar een intensief gebruik van.

Op de kleurenplaat zeilt een Tunesische Tartaan van omstreeks 1700 vóór de wind. In deze positie is de stagfok neergehaald, maar wel staat er een kluiver bij, ook een extra zeil te loef. Deze laatste wordt gevoerd als een sprietzeil (fig. II a). De boorden zijn opgetrokken om de weinige kanons (4 tot 6 van een licht kaliber) en haar bemanningen te beschutten. De vlag van Tunis wappert van top.

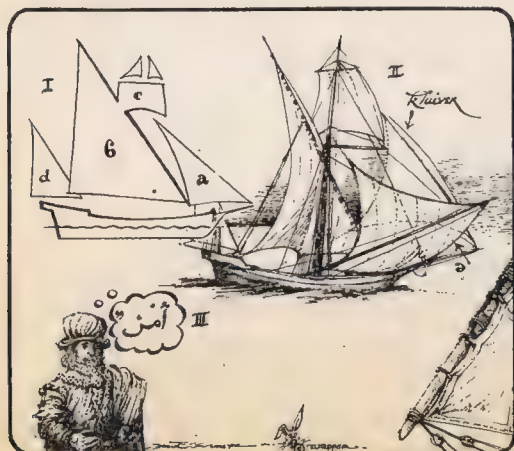
Tunis was in die dagen een zelfstandig opererende handelsstad, die grote afbreuk deed aan Europese koopvaardijvloeten. Wat je niet in onze geschiedenisboekjes leest is het feit, dat vele Europeanen al dan niet als „renegaat” aan de Moorse zee-oorlogen leiding gaven. Zelfs in die mate dat we soms haast moeten denken, dat de Nederlanders zelf de Barbarijse Zeerovers waren.

„De kwartiermeesters, kapiteins, timmerlieden, konstabels en andere specialisten waren van Europese origine. Uit Portugal, Spanje, Griekenland, Engeland, maar vooral uit Nederland...” schreven de geschiedkundigen.

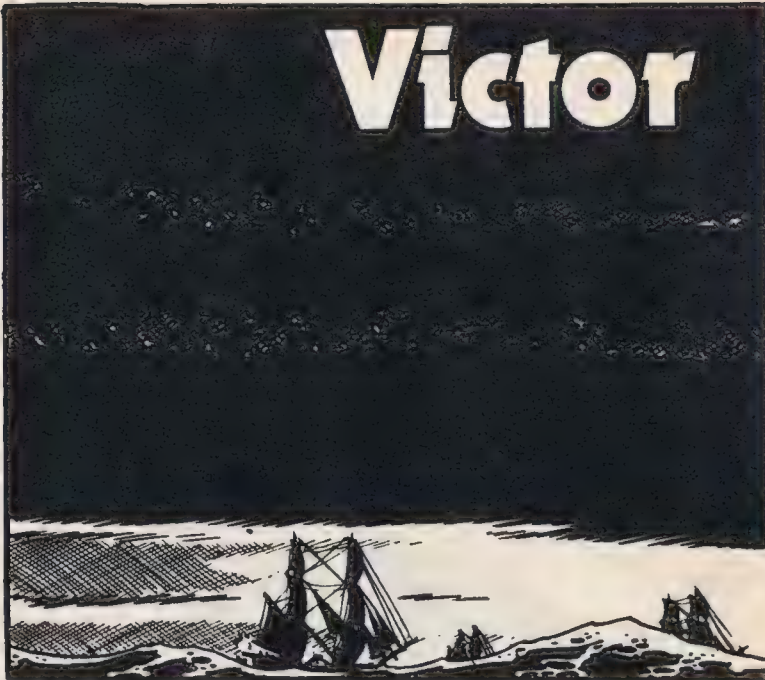
Simon de Danser uit Dordrecht heeft de naam, dat hij de Moren het varen met vierkant getuigde schepen had bijgebracht. Deze wakkere zeeman had met succes vanuit Tunis gevaren, totdat hij van de Franse koning een „pardon” kreeg en in zijn dienst trad. Tot één van zijn nieuwe taken hoorde een handelsmissie naar de stad, die hij verraden had. Volkomen argeloos (of arrogant) kwam de Danser een bezoek afsteken, maar vóór hij „Salaâm” (=vrede, of als groet „Vrede op Uw pad,” Arabisch, fig. III) kon zeggen, lag zijn hoofd al op de marmeren paleisvloer (1616).

In 1662 veroverde onze admiraal de Ruiter in de baai van Tunis uit een vloot van acht zeerovers het schip van de heer Mustafa Reys Rodeslee. Een Algerijns schip werd daarbij op de wal gejaagd en „tot flarzen gekletst”, d.w.z. in stukken geschoten. Omdat er ruim 90 „Turken” gevangen waren genomen, trad de Ruiter in onderhandeling met een gezantschap van Tunis. We citeren uit „Het Leven en Bedrijf van M.A. de Ruiter”: „De voornaamste was een Enkhuizer renegaat, genoemd Gerrit Jakobszoon Admiraal, of op zijn Turksch Josef Reys, die 't gebied (=bevel) had op 't Admiraalschip van Tunis.”

Hollanders onderhandelen met Hollanders dus, maar de ene is een „brave waterheld” en de ander een „Barbarijse roover.” Het gelukte de Ruiter overigens vrede te sluiten met Tunis en zelfs met Algiers, maar door het niet nakomen van bepaalde punten van Nederlandse zijde, gingen deze vredesverdragen verloren.

Victor

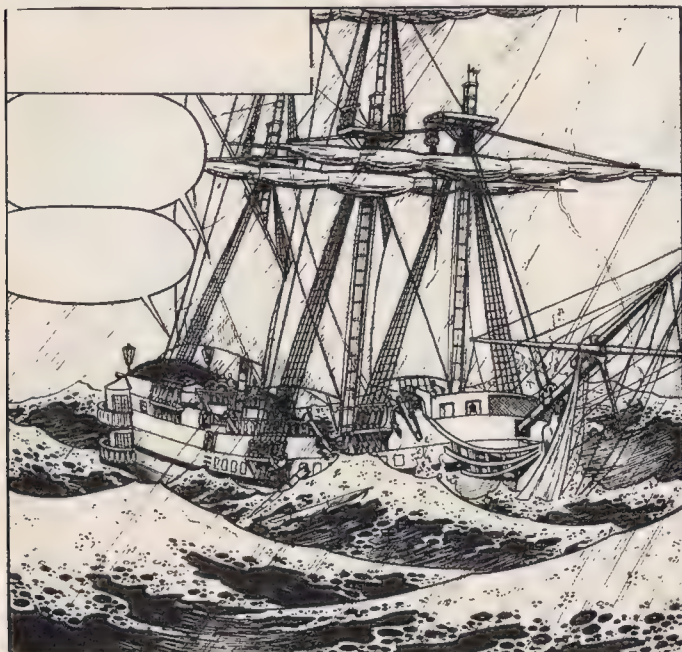
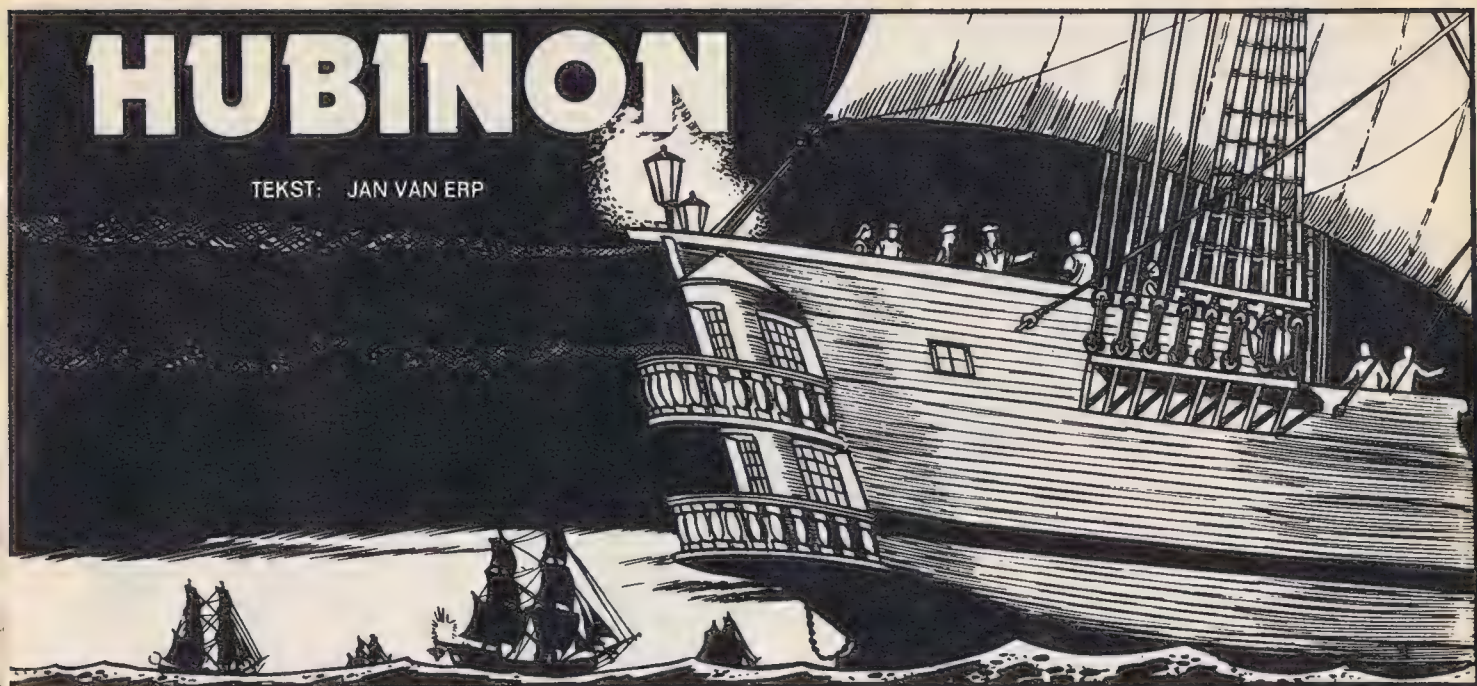
De beroemdste serie van VICTOR HUBINON is *Buck Danny*; maar zijn op één na bekendste heet *Roodbaard*. En daarvan begint vandaag deel 14 in PEP: „De onzichtbare piraat” (zie pagina 8). Wie zijn wij dat wij dit mogen doen. Het werk van Hubinon heeft voor zeer velen een geheel eigen aantrekkingskracht, die ontstaat door 1) de onwrikbare natuurgetrouwheid waarmee de decors getekend worden, 2) de onwankelbare karaktervastheid van de goeie en de kwaaien in het verhaal en 3) H.'s onnavolgbare vermogen om ééneïge zestienvingen te tekenen (alle koppen lijken op elkaar; Erik is een broer van Buck Danny, Baba van Lady X. Och, je weet tenminste wat je eraan hebt. Is Hubinon zelf ook zo onwankelbaar? „Als ik de serie (bedoeld wordt Buck Danny, maar men zou ook Roodbaard kunnen invullen) opnieuw zou beginnen op dit moment, zou ik een meer menselijke held nemen, meer zoals Blueberry van Giraud. Dit is naar mijn mening een heel belangrijke inbreng van Giraud in de stripwereld: hij is de eerste geweest, wiens hoofdfiguur niet per se mooi, volmaakt en vlekkeloos was. Hij is veel menselijker” (uit een interview met Reinolt Duerings, die in STRIPSCHRIFT 57-58 een uitgebreid artikel aan Hubinon wijdt). „Het probleem van de menselijkheid,” het afwijken van de oude gewoonte om boeven als 100% boef en helden als 100% smetteloos voor te stellen, is voor Hubinon moeilijk op te lossen. Het zou jammer zijn als hij de series waarmee hij beroemd geworden is, in de steek zou laten om aan een nieuw project te beginnen („Ik zou heel graag een science fiction-verhaal willen tekenen...”), en ik persoonlijk zou het als een grove inbreuk op wat ik graag wil lezen beschouwen, als Erik plotseling tóch achterbakse

Erik als kleuter

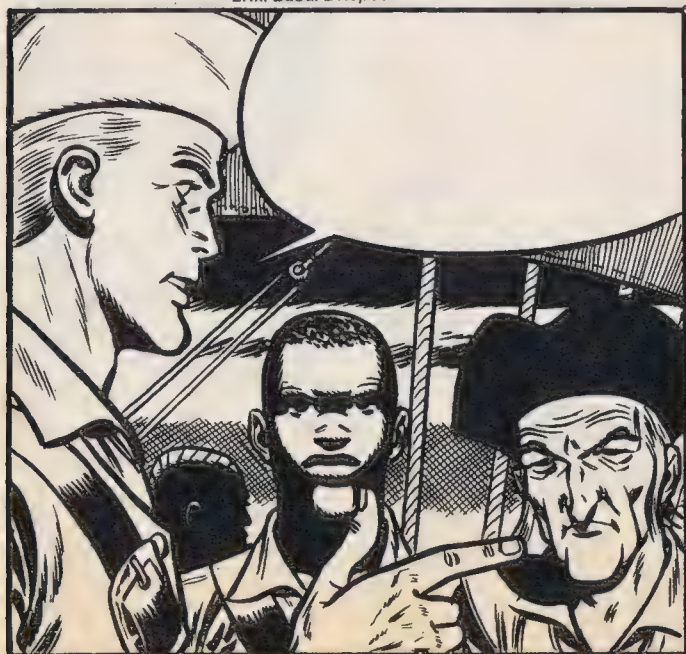

HUBINON

TEKST: JAN VAN ERP

Erik. Baba. Driepoot

egoïstische trekjes zou gaan vertonen. Wie wil weten hoe Vic Hubinon eruit ziet, moet maar een Stripschrift kopen. Hij is in 1924 geboren, volgde tijdens de oorlog een studie in „Schone Kunsten” in Luik en nam dienst bij de Royal British Navy toen België bevrijd was. Na de capitulatie van de Duitsers raakte H. al snel bij Robbedoes verzeild, maar zijn eerste strip, „Rik Junior”, oogstte niet veel succes. De glorie begon op 10 januari 1947, toen verscheen de eerste pagina van Buck Danny in Robbedoes. In 1959 kwam het eerste nummer van PILOTE uit, en daarin startte meteen het eerste verhaal van Roodbaard, evenals Buck Danny van tekst voorzien door J. M. Charlier. Roodbaard ontmoet Erik al in dit eerste avontuur; Erik is dan nog maar een kleine kleuter die het waagt de beruchte piraat in zijn gezicht uit te lachen, nadat de zeerovers beestachtig huis hebben gehouden op het schip waarmee Erik en zijn ouders de oversteek waagden naar de Nieuwe Wereld. Roodbaard neemt het jongske als pleegzoon aan, maar ondanks de aangepaste opleiding die Erik ontvangt, blijft zijn zieltje rein. Roodbaard zelf ziet er trouwens nog geen dag ouder uit dan in 1959, nog geen grijze haren in zijn baard te bekennen; toch een gezond vak, zeerover. Tja, dit zal wel een van de wonderen van het beeldverhaal zijn...

A green barrel with a red handle, likely a component of the vehicle.

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

OLIVIER BLUNDER

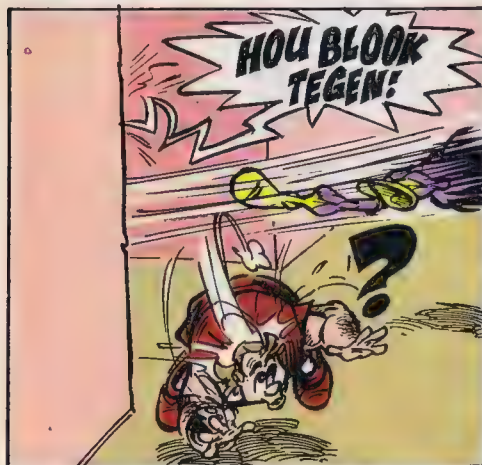
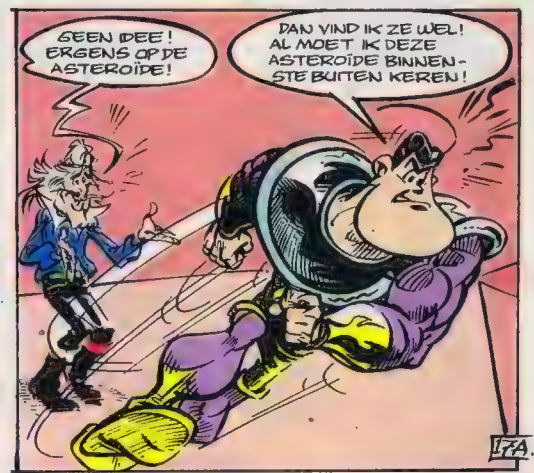
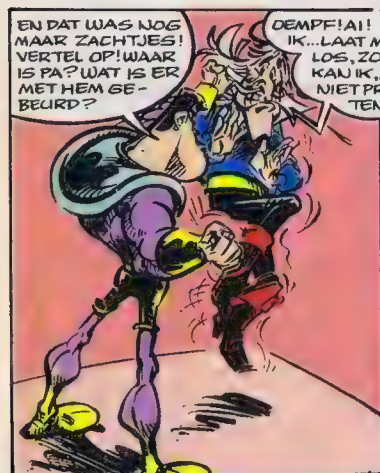
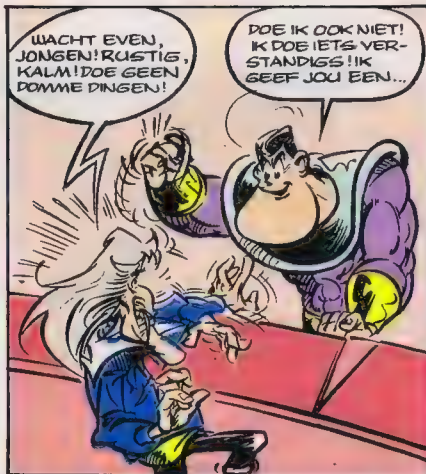
© Dargaud S.A. 1974

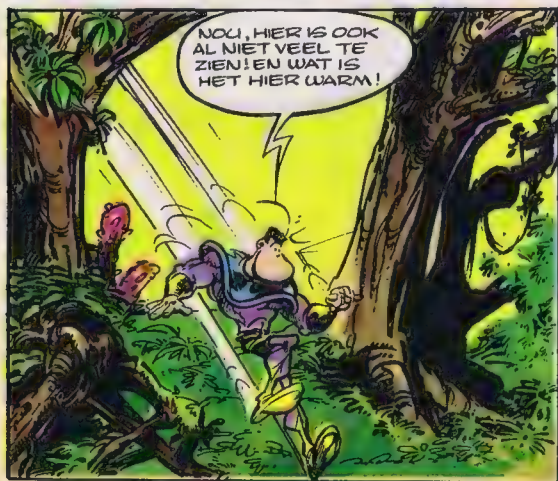
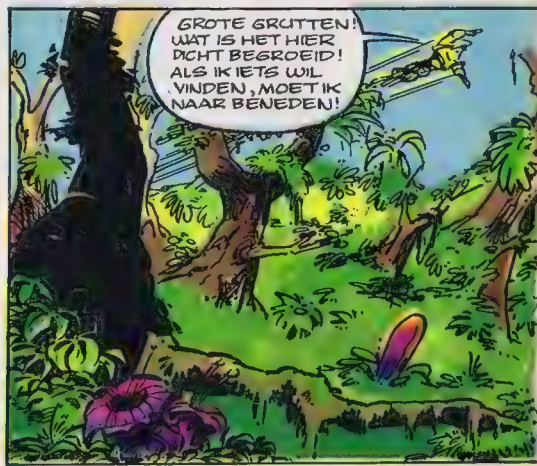
zeebanket

BLOOK

de ruimtepiraten

ROB PALLAND

TEKENINGEN: HERMANN
TEKST: GREG
VERTALING: ANNEMARIE BROEK

23

koffie en smaragden

Gaat het?

Zeg padre, één ding snap ik niet! Thuis deed Frank net of hij een doetje was en nu gaat hij er opeens hard tegenaan zonder te klagen...

Tja...

Zo zijn die Morels nu eenmaal! Ze kunnen alleen niet zo goed met elkaar overweg, dat is alles...

Als ze maar samen zouden werken, zou de plantage weer gauw in zijn oude glorie hersteld zijn. Maar ja...

Ik begrijp het...

Vooruit! Rust roest! Het lichaam mag niet verwaarloosd worden!...

Waar zitten die schatgravers?

Georges is erg knap. De Marayali ligt hier...

Dan moeten Jo en Yves Morel daar zitten... een uur of drie, vier lopen hier vandaan...

Dat valt mee. Hoelang hebben we nu al gelopen? Even kijken, waar zijn we vandaan gekomen?

Zie je iets, Barney?

Ja! Ons vlot heeft 'n broertje gekregen!

??

24

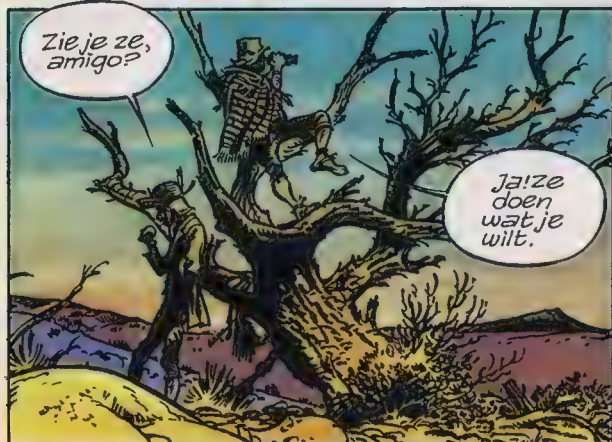
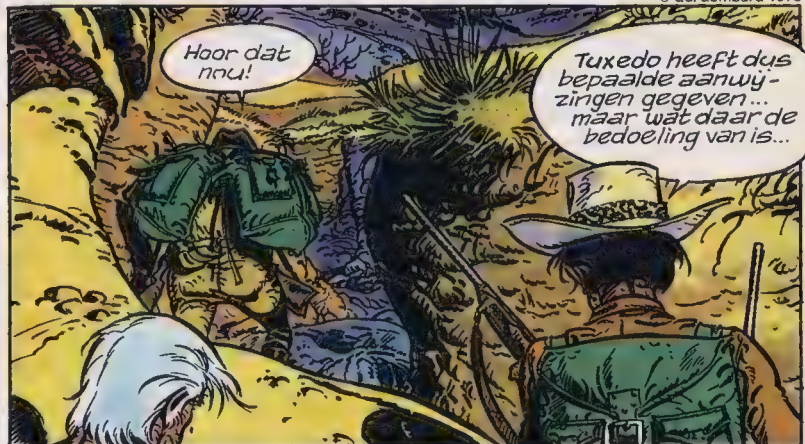
ROB PALLAND

koffie en smaragden

© Ed. Lombard 1973

WORDT VERVOLGD

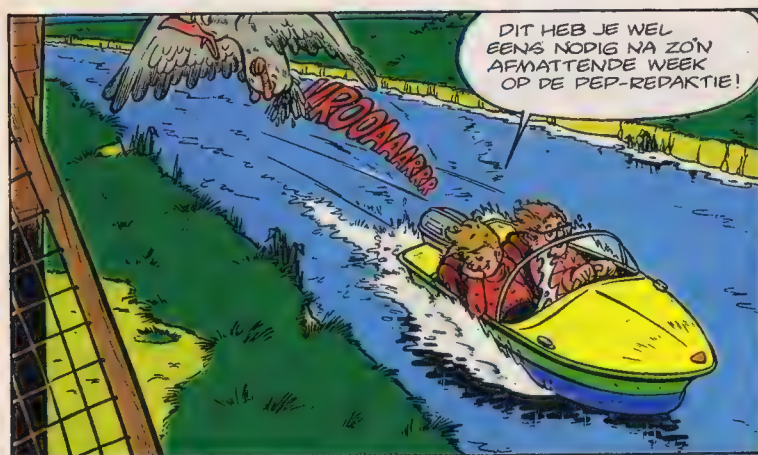
PLOK, voormalig piraat

door Peter de Smet

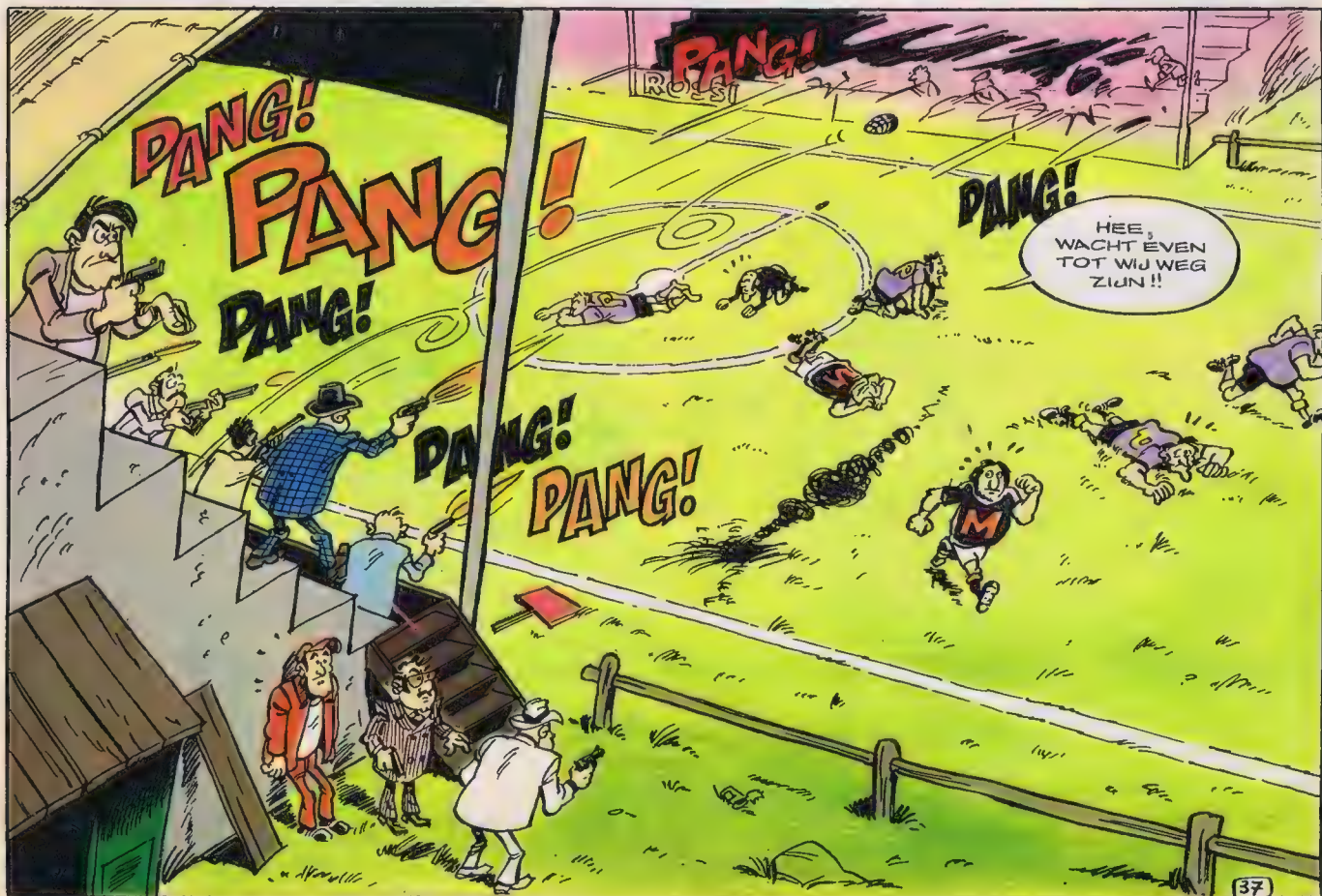

een dagje uitwaaien

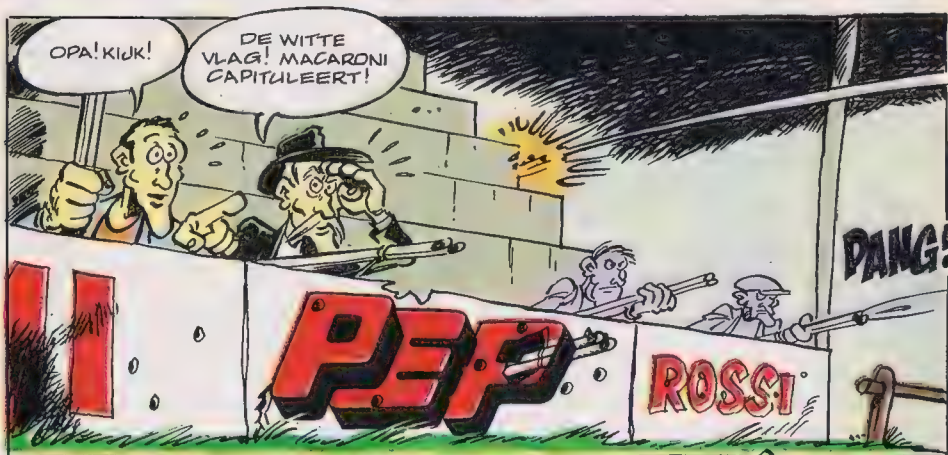
TEKENINGEN: ROBERT VAN DER KROFT
M.M.V.: WALT DISNEY, HERGÉ, REMACLE, RYSGACK
MARCSLEEN, PETER DE SMET EN UDERZO
IDEE: ROBERT VAN DER KROFT, WILBERT PLUINAAR
EN JAN DE ROOIJ

DE MACARONI'S

vendetta

TIME IS MONEY

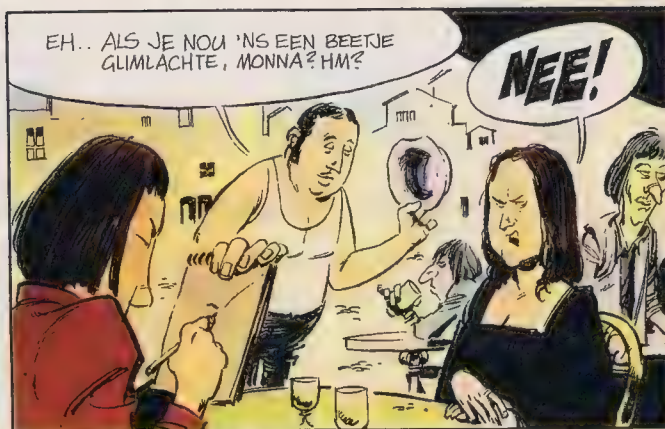
TEKST:
FRED
TEKENINGEN:
ALEXIS

© Dargaud S.A. 1973

de trans~tijd~handelaar

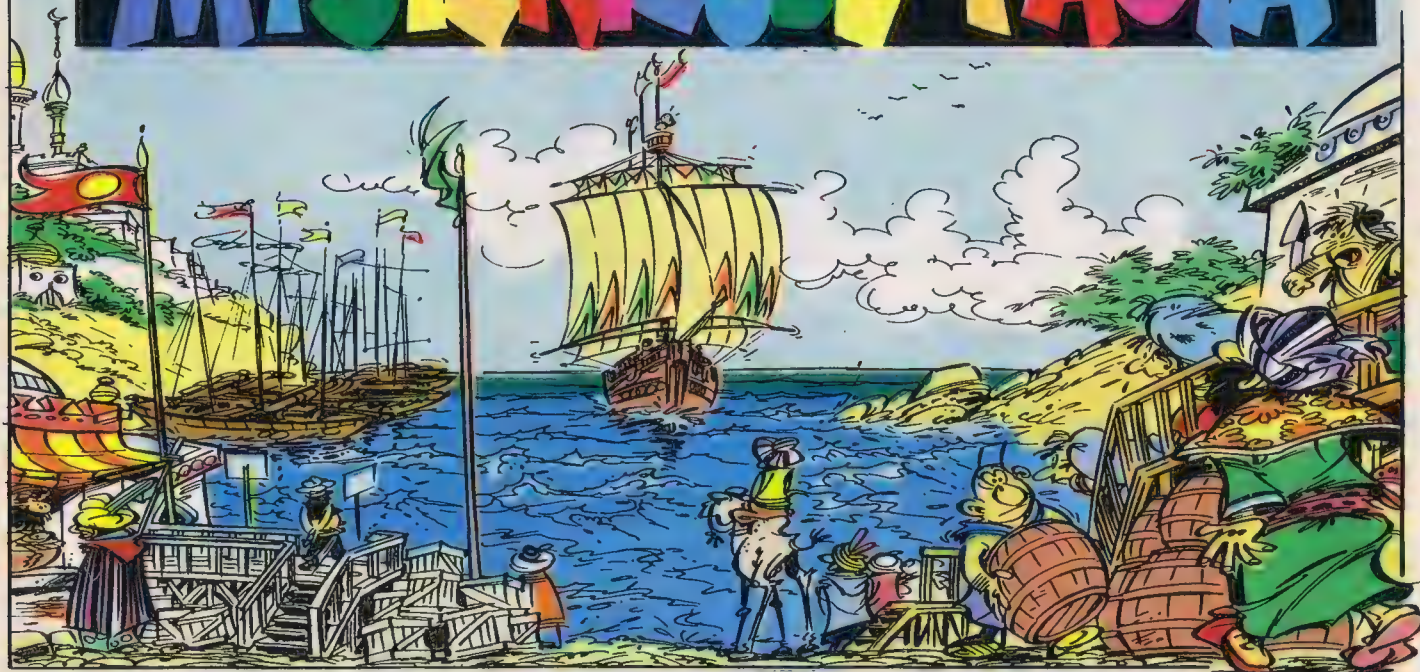

WOORD VERVOLGD

IZNOGOEDH

HET SCHIP VAN ITSNOTSOBAD DE ZEEMAN NADERT DE HAVEN VAN BASSORA, NIET VER VAN HET SPROOKJESACHTIGE BAGDAD. IN HAAR RUIMEN BEVINDT ZICH EEN

MYSTERIEUZE PASTA

BIJ HET ONTSCHEPEN VINDT 'N EEUWEN-
OUDE CEREMONIE PLAATS ...

HEEFT U IETS
AAN TE GEVEN?

NIETS BIJZONDERS!
ALLEEN 'N CADEAUTJE
VOOR GROOTVIZIER
IZNOGOEDH!

JAJA. DAT ZEGGEN
ZE ALLEMAAL!...
FOUILLEER HEM! HIJ
DENKT ZEKER DAT
IK BLIND BEN!...

GA WEG MET DAT
DING, STOMME-
LING!

AHUM ... 'N MISVER-
STAND... HIJ DACHT
DAT IK EH...

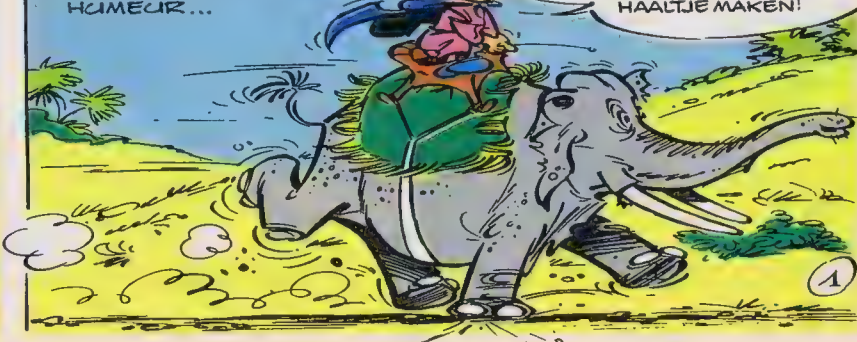
EN DAAR
ZOU HIJ NOG
WEL 'NS
GELIJK IN
KUNNEN
HEBBEN
OOK!

EVEN LATER
IS ITSNOTSOBAD
DE ZEEMAN OP
WEG NAAR BAG-
DAD. HIJ IS IN 'N
ZEER SLECHT
HUMEUR...

JE KAN DIT KALIFAAT ALLEEN MAAR BINNEN-
KOMEN ALS JE 'N GESCHENK VOOR DE GROOT-
VIZIER MEEBRENGT... EN DAT HAD IK GLAD

VERGETEN! IK HEB MAAR
OP GOED GELUK IETS UIT
DE LADING GENOMEN EN
DAAR MOET IK 'N VER-
HAALTJE MAKEN!

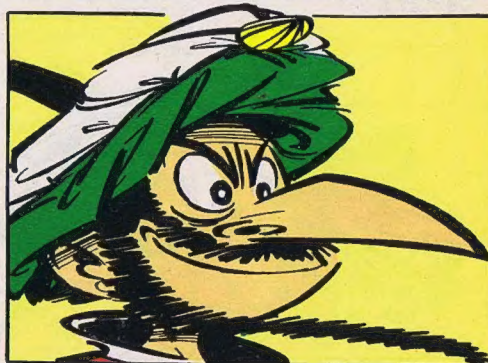
MYSTERIEUZE PASTA

ZODRA ITSNOTSOBAD IN BAGDAD AANKOMT, WORDT HIJ TOEGELATEN TOT DE APPARTEMEN- TEN VAN GROOTVIZIER IZNO- GOEDH...

AH, ITSNOTSO- BAD DE ZEEMAN! WAT HEB JE DEZE KEER VOOR ME MEEGEBRACHT UIT HET VERRE EN MYSTERIEUZE WESTEN? EEN VERGIFTIG GESCHENK, MISSCHIEN?...

LATEN WIJ ONZE VERTELLING HIER EEN OGENBLIK ONDERBREKEN. WAAROM ZOU DE VEILE IZNOGOEDH EEN VER- GIFTIGD GESCHENK WILLEN HEBBEN?

HEEL EENVOUDIG. OMDAT HIJ NAMELIJK DANKZIJ DAT VERGIF KALIEF HOOPT TE WORDEN IN PLAATS VAN DE GOEDE, ONOVER- TROFFEN HAROEN ELPOUSSAH, KALIEF VAN BAGDAD...

...HEERSER DER GELOVIGEN. MOGE HET GEURIGE BLOEM- BED VAN ZIJN LEVENSPAD MET DUIZEND GELUKZAALIGHEDEN BEDEKT ZIJN...

...EN MOGE ZIJN LEVEN ZO LANG ZIJN ALS DUIZEND MAAL DUIZEND DAT VAN DE EENDAGSVLIEG EN STRALEND ALS DE PARNASSIUS DISCOBULUS INSIGNIS! *

OH, HET SPIJT ME ... IK DACHT DAT HET AL AFGELOPEN WAS.

*TURKSE VLINDER

MAAR LATEN WIJ NU DE DRAAD VAN DEZE GESCHIEDENIS WEER OPNEMEN...

IK BRENG U, O GROOTVIZIER, EEN GEDUCHTE EN MYSTERIEUZE PASTA, DIE IK VLAK VOOR MIJN INSCHEPING NAAR HET LAND VAN DE ONDERGAANDE ZON VAN EEN APOTHEKER HEB GEKOCHT...

WAT 'N VREEM- DE VERPAKKING!

LET WEL, HET BEVAT ZOH 31 1/2... EEN ZONDERLING BE- STANDDEEL, WAARVAN DE MAGIERS NOG NOOIT DE FORMULE HEB- BEN KUNNEN. ONTDEK- KEN...

EN OP WELK DEEL VAN HET SLACHTOFFER MOET DEZE PASTA WORDEN AANGEBRACHT?

OP ZIJN TANDEN.

OP ZIJN TANDEN?!?

JA, MET BEHULP VAN DIT BORSTELTJE, GEMAAKT VAN HAAR VAN HEILIGE WILDE VARKENS.

IZNOGOEDH

EN JE VERZEKERT ME DAT HET DE GEBRUIKER VAN DEZE PASTA SLECHT ZAL VERSAAN?

VANZELFSPREKEND!..KOMAAAN, IK MOET ER VANDOOR. HET GETIJ WACHT NIET. ZELFS NIET OP ONS ZEE-LIEDEN.

DAAR BEN IK MOOI DOORHEEN GELUID! DIE HALVE GARE IS GELEKKIG EN TEVREDEN, EN DAAR DE KALIEF NOOIT ZIJN TANDEN ZAL BORSTELN, KAN ER NIETS GEBECIREN! IK GA ALTIJD VRIJUIT!

DANKZIJ DEZE MYSTERIEUZE PASTA ZAL IK EINDELIJK KALIEF WORDEN IN PLAATS VAN DE...

BAAS...

WAT IS ER, ALI DEL DEHREL, M'N TROUWE HANDLANGER?

HOE KRIJGT U DE KALIEF ZO VER OM Z'N TANDEN TE BORSTELN MET DAT SPUL?

DAT IS WAAR!... WELKE UITERST VERNUFTIGE STRATEGIE PASSEN WE NU TOE?

IK HEB 'T! WE VERTELLEN 'T GEWOON DAT 'T IS OM Z'N TANDEN TE WASSEN!

Z'N TANDEN TE WASSEN? NI GAAT U TOCH WEL WAT VER, BAAS!

SPREEK ME NIET TEGEN EN GA DE VERZORGERS VAN DE KALIEF HALEN!!

DIT ZIJN DE VERZORGERS VAN DE KALIEF.

GOED BAAS. MAAR SCHREEUW NIET ZO. DAAR KUNNEN M'N ZENUWEN NIET TEGEN!...

MOOI. WAT ZIJN PRECIES JULLIE WERKZAAMHEDEN?

IK BEN DE WAS-SER DER VOETEN.

EN IK DIE DER HANDEN.

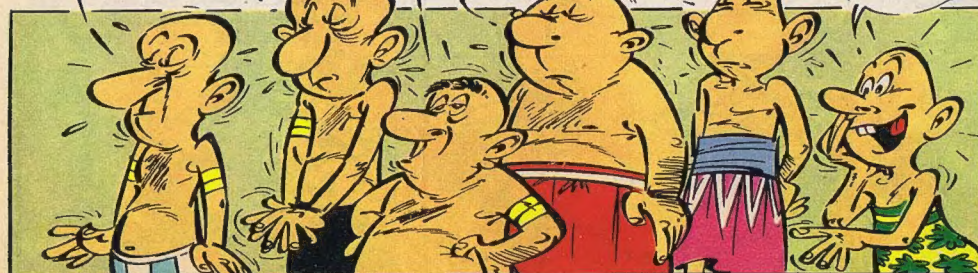
IK BEN REINIGER VAN 'T TRECHTER-OOR.

EN IK REINIGER VAN HET LINKEROOR.

IK BEN DE UIT-PULKER DER NAVEL VAN DE HEERSEN DER GELOVEN.

U MOET NIET LACHEN, HOOR... IK...

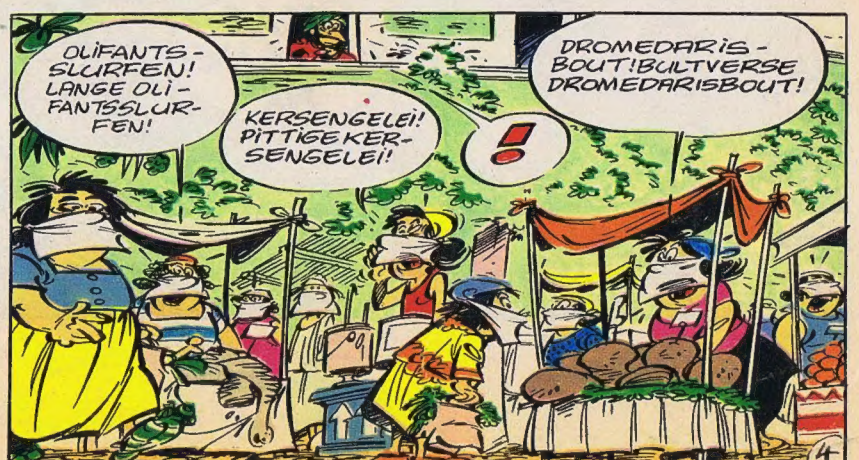
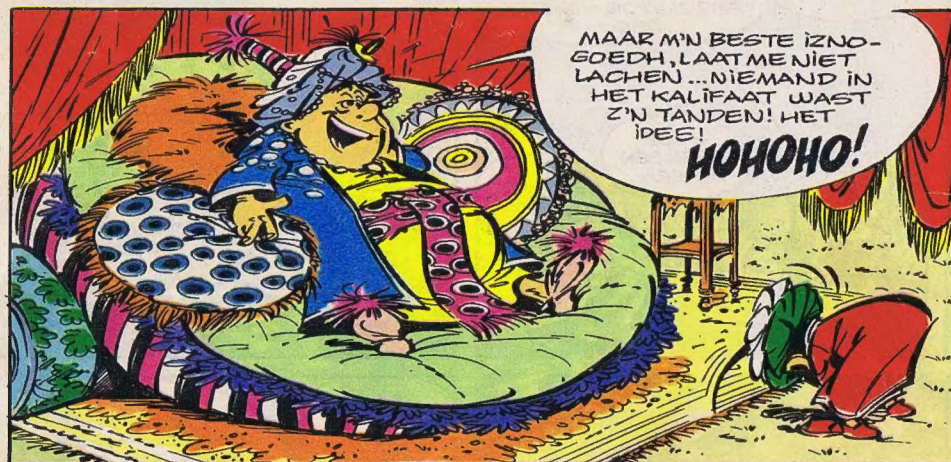
GENOEG. IS ER ONDER JULLIE MISSCHIEN EEN VRIJWILLIGER OM Z'N TANDEN TE WASSEN?

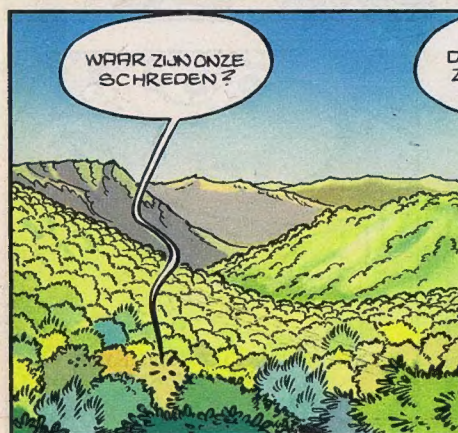
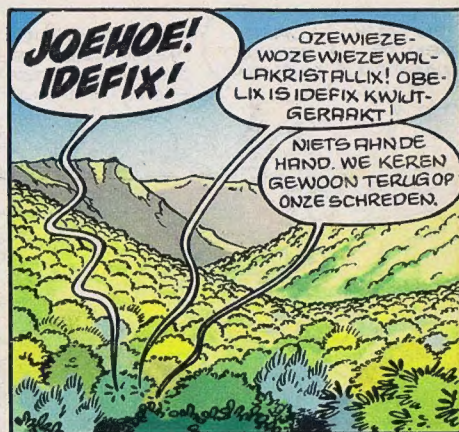

MYSTERIEUZE PASTA

© Dargaud S.A. 1974

© Dargaud S.A. 1973

